

dotknutého, vo vzťahu k čomu sa musí rozhodnúť bez vydania formálneho rozhodnutia.

V reakcii na sťažnostné námietky obvinených považujem za potrebné zopakovať, že pre kvalifikáciu skutku ako zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, resp. zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. c) Trestného zákona je z hľadiska objektívnej stránky týchto skutkových podstát potrebné, aby protiprávne konanie páchatel'a v postavení verejného činiteľa spočívalo priamo vo vykonávaní jeho právomoci, a to spôsobom odporujúcim zákonu, resp. v prekročení jeho právomoci. Táto právomoc je zákonom daná orgánu verejnej moci (PZ), v štruktúre ktorého páchatel' pôsobí a ktorého právomoc ako verejný činiteľ vykonáva.

Právomoc je zákonom vymedzená pre rôzne orgány verejnej moci v osobitných predpisoch. Právomoc PZ a jeho príslušníkov (policajtov) je upravená všeobecne v ustanoveniach § 1 a § 2 zákona č. 171/1993 Z.z., v zmysle ktorých je PZ ozbrojený bezpečnostný zbor plniaci úlohy vo veciach vnútorného poriadku, bezpečnosti, boja proti zločinnosti vrátane jej organizovaných foriem a medzinárodných foriem a úlohy vyplývajúce z medzinárodných záväzkov SR, a vo svojej činnosti sa riadi ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi a medzinárodnými zmluvami, ktorými je SR viazaná; ďalej je upravená najmä v druhom oddiele tretej hlavy tohto zákona, v ustanoveniach § 17 až § 34, ako oprávnenia policajta a osobitne je právomoc príslušníkov PZ, konkrétne vyšetrovateľov PZ ako orgánov činných v trestnom konaní, v rámci trestného konania upravená v jednotlivých ustanoveniach Trestného poriadku.

Vo vzťahu k príslušníkom PZ sú základné práva a povinnosti upravené v zákone č. 73/1998 Z.z., v zmysle ktorého je policajt pri výkone svojej činnosti okrem iného povinný dodržiavať ústavu a zákony SR, zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného, vykonávať štátnu službu riadne a nestranne a podobne. Uvedené ustanovenia teda vymedzujú akými kritériami sa policajt riadi pri plnení svojich zákonných povinností.

Čo sa týka vyššie zmieneného znaku skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spočívajúceho v tom, že verejný činiteľ vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, tak odporovať zákonu možno aj tak, že verejný činiteľ koná v rozpore s konkrétnymi právnymi predpismi a tieto právne predpisy v rozpore s ktorými verejný činiteľ konal, možno uviesť do skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia aj len ich výpočtom, odkazom (primerane rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 5Tdo/192/2018).

Právnymi predpismi, v rozpore s ktorými obvinení konali, keď vydali uznesenie o začatí trestného stíhania na vymyslenom skutkovom základe nepochybne boli ustanovenie § 199 Trestného poriadku (začať trestné stíhanie nemôže policajt vedome na vymyslenom skutkovom základe), ustanovenie § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 171/1993 Z.z., podľa ktorého je úlohou PZ odhaľovanie trestných činov a ich páchatel'ov (teda nie ich vymýšľanie), ako aj ustanovenie § 48 ods. 3 písm. a), písm. b), písm. f) a písm. i) zákona č. 73/1998 Z.z.

Je nevyhnutné objektívne konštatovať, že obvinení v posudzovanom prípade konali spôsobom, ktorý popiera podstatu ich funkcie, a preto bolo potrebné ich konanie právne posúdiť podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (Ján Čurilla, Pavol Ďurka, Milan Sabota a Štefan Mašin), resp. aj podľa § 326 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (Peter Scholtz).

Obvinení Ján Čurilla, Pavol Ďurka, Milan Sabota a Štefan Mašin, služobne zaradení vo funkcii vedúci 2. oddelenia vyšetrovania odboru Bratislava NAKA PPZ (Ján Čurilla) a vo funkcii vyšetrovateľ odboru Bratislava NAKA PPZ (Pavol Ďurka, Milan Sabota a Štefan Mašin), pri vyhotovovaní a podpísaní (vydaní) uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021", disponovali požadovanou právomocou, ktorú im ako policajtom zveril tak Trestný poriadok, ako aj zákon č. 171/1993 Z.z. vo vzťahu k zisťovaniu trestných činov a odhaľovaniu ich páchatel'ov, ako aj k vykonávaniu vyšetrovania o trestných činoch. Predmetnú právomoc na základe uvedeného prvku moci obvinení aj uplatnili, v tomto prípade išlo z ich strany o formalizované rozhodovanie, výsledkom ktorého bolo vydanie rozhodnutia s určitými procesne predpísanými náležitosťami a formou, ktorým sa začalo trestné stíhanie, a to napriek tomu, že obvinení vedeli, že nie sú splnené zákonné podmienky na vydanie uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021, nakoľko skutok, ktorý bol jeho predmetom, bol iba účelovo obvinenými Jánom Čurillom, Pavlom Ďurkom a Milanom Sabotom vytvorený, pričom obvinený Štefan Mašin, uzrozumený s dôvodom a cieľom vydania inkriminovaného uznesenia, toto podpísal, teda zo strany obvinených došlo zjavne k vykonávaniu právomoci policajtov (vyšetrovateľov NAKA PPZ) ako verejných činiteľov, ktoré odporuje zákonu, a to s cieľom zabezpečiť sebe alebo aj inej osobe neoprávnený prospech (nemateriálnu výhodu) spočívajúcu v tom, že si obvinení „otvorili“ Trestným poriadkom široko vymedzený priestor na dokazovanie v trestnom konaní voči konkrétnym osobám, ktoré sa mali vyfabrikovanej trestnej činnosti dopustiť a z ktorých sa tak stali v dôsledku protiprávneho postupu podozrivé osoby. Práve uvedené „otvorenie“ dokazovania im zabezpečilo, že mohli začať procesne vykonávať dokumentovanie vymyslenej trestnej činnosti, a v prípade, ak by uznesenie ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 nebolo postupom podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku zrušené, mohli využívať aj inštitúty upravené v štvrtej a piatej hlave Trestného poriadku a realizovať tak zásahy do súkromných práv tretích osôb (napríklad zadržanie podozrivých osôb, sledovanie podozrivých osôb, vyhotovovanie zvukových, obrazových, zvukovo-obrazových záznamov podozrivých osôb, odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podozrivých osôb, vykonávanie prehliadok u podozrivých osôb a podobne). Zásadný význam ustanovenia § 199 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku spočíva aj v tom, že výlučne až po začatí trestného stíhania je možné vykonávať úkony podľa štvrtej a piatej hlavy Trestného poriadku s výnimkou zaisťovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu, ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania.

V danom prípade išlo o zjavné neoprávnené zvýhodnenie vyšetrovateľov NAKA PPZ, ktorí sa na vydaní uznesenia o začatí trestného stíhania podieľali, nakoľko na takýto postup nemali zákonné oprávnenie, teda išlo o „získanie neoprávneného prospechu“ pre vyšetrovateľov NAKA PPZ, pričom motívom konania obvinených bola snaha získať informácie o podozrivých osobách (členoch vyšetrovacieho tímu Oblúk), ich činnosti, o obsahu vyšetrovacieho spisu vedeného

na ÚIS pod ČVS:UIS-171/OISZ-2021, a do budúcnosti aj možnosť ich ďalšej kriminalizácie. Zároveň možno konštatovať, že obvinení nezákonným konštruovaním uznesenia o začatí trestného stíhania s vyfabrikovaným skutkom ako aj jeho signovaním svoju právomoc vykonávali zároveň v úmysle spôsobiť inému škodu, a to v podobe nedôvodného trestného stíhania členov vyšetrovacieho tímu Obliúk a ich diskreditácie a nezákonnej kriminalizácie.

Vznik konkrétneho následku pre konkrétnu fyzickú osobu, tak ako to uvádza krajský súd, sa pre naplnenie základnej skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa nevyžaduje, naopak postačí len úmysel k tomu smerujúci.

Navyše, relevantný úkon, ktorý bol výsledkom stíhaného konania obvinených Jána Čurillu, Pavla Ďurku, Milana Sabotu a Štefana Mašina, teda uznesenie o začatí trestného stíhania, je s poukazom na § 162 ods. 2, § 176 a nasl. a § 199 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku z procesného hľadiska jednou z foriem rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní. Je potrebné zdôrazniť, že začatie trestného stíhania je nevyhnutnou podmienkou, aby mohlo byť v prípravnom konaní vykonané potrebné dokazovanie s predpokladanými procesnými dôsledkami aj v konaní pred súdom. Aj Najvyšší súd SR judikoval, že účelom a zmyslom procesného inštitútu začatia trestného stíhania je, aby orgány prípravného konania mohli vykonávať procesne použiteľné úkony podľa Trestného poriadku smerujúce k zisteniu páchatela trestného činu a ku vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe hneď, ako to odôvodňuje dôkazná situácia (R 19/2016). Zdôrazňujem, že pri vydávaní uznesenia o začatí trestného stíhania nemôže ísť o preventívny, abstraktne odôvodnený postup, naopak, prípustný je len postup na základe konkrétnych informácií o trestnoprávne relevantných skutočnostiach alebo pre ne priamo iníciačných okolnostiach.

Ak krajský súd vo svojich rozhodnutiach uviedol, že ak ale policajt trestné stíhanie začne, a súčasne nevznesie obvinenie, s ktorým ex lege spája obmedzenie viacerých občianskych práv obvineného, nenastáva žiaden následok vo vzťahu ku konkrétnej fyzickej osobe, ktorý by mohol byť škodou či ujmov, pričom tento následok vyvoláva len vznesenie obvinenia, pretože práve s momentom vznesenia obvinenia zákon spája konkrétne následky pre konkrétnu fyzickú osobu, ktoré môžu zasahovať do viacerých sfér jej života, v podstate konštatoval, že ak by aj bolo preukázané, že vyšetrovateľ NAKA PPZ vydal uznesenie o začatí trestného stíhania na vymyslenom skutkovom základe, nešlo by o trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nakoľko nenastal žiaden následok vo vzťahu ku konkrétnej fyzickej osobe, ktorý by mohol byť škodou či ujmov a tento následok by podľa krajského súdu nastal až momentom vznesenia obvinenia. Inak povedané, podľa krajského súdu by si policajti v budúcnosti mohli svojvoľne fabrikovať (vymýšľať) skutky a začínať si pre ne trestné stíhanie bez trestnoprávnych následkov pre nich samých.

S uvedeným právnym záverom krajského súdu nesúhlasím a zastávam názor, že je v rozpore so zákonnými znakmi základnej skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona. Rovnako nie je zrejmé a krajský súd túto svoju úvahu nijako nevysvetlil, pričom tak ako na mnohých iných miestach vo svojich rozhodnutiach len nekriticky prebral argumentáciu obhajoby, prečo vyžaduje na naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa spôsobenie nejakého následku, keď spôsobenie následku základná skutková podstatá

predmetného trestného činu nevyžaduje. Krajský súd vo svojich rozhodnutiach zároveň opomenul zobrať do úvahy skutočnosť, že znakom trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa nie je len možnosť spôsobenia škody inému, ale alternatívne aj znak možnosti získania neoprávneného prospechu.

Vzhľadom na skutočnosť, že trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa je tzv. predčasne dokonaným trestným činom, zneužitie právomoci zo strany verejného činiteľa nemusí mať vždy dopad do subjektívnej sféry tretej osoby, respektíve verejný činiteľ nemusí získať neoprávnený prospech, postačí ak k tomu jeho úmysel smeruje (primerane rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 5Tdo/939/2017). Inak povedané, nemusí byť reálne spôsobená nijakej osobe žiadna škoda a ani nemusí reálne dôjsť k získaniu neoprávneného prospechu, postačí ak spôsobenie škody, či získanie neoprávneného prospechu verejný činiteľ zamýšľal.

Uvedený záver nie v praxi sporný a vyplýva aj zo staršej judikatúry, ktorá konštatovala, že znak "v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech" charakterizuje pohnútku páchatela, takže k dokonaniu trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona nie je potrebné, aby aj škoda inému neoprávnené vznikla alebo aby páchatel skutočne sebe alebo inému zadovážil neoprávnený prospech (primerane judikatúra R 25/1975).

Napriek obhajobným tvrdeniam obvinených, že išlo len o uznesenie o začatí trestného stíhania, že nesmerovalo proti konkrétnym osobám, že nikoho neobviňovali, že sa nevykonávali zaistovacie invazívne úkony, že to, že išlo o vytvorenie podmienok pre trestné stíhanie konkrétnych osôb z ničoho nevyplýva a tiež, že nie je objektívne možné, aby škoda alebo iná ujma mohla vzniknúť v príčinnej súvislosti s vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania vo veci, teda nie voči konkrétnej osobe, nad rámec vyššie uvedenej podrobnej argumentácie konštatujem, že na základe analyzovaných zvukových záznamov, listinných dôkazov, ale aj na základe výsluchu obvineného Milana Sabotu je dostatočne preukázané, že uznesenie ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 bolo vydané účelovo s cieľom následného plánovaného vykonávania zaistovacích úkonov a vznesenia obvinenia osobám identifikovaným v realizačnom návrhu zo 16.07.2021 ako podozrivé osoby, ak by bola v priebehu dní 17.07.2021 až 18.07.2021 obvineným potvrdená informácia, ktorou disponovali, a to, že ÚIS má naplánovanú akciu smerujúcu k zadržaniu 14 osôb, vrátane vyšetrovateľov NAKA PPZ patriacich do pracovnej skupiny Očistec.

Vzhľadom na vyššie uvedené, že základná skutková podstata trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa je tzv. predčasne dokonaným trestným činom, je pre jej naplnenie bez významu, či by reálne aj k nejakému dokazovaniu po začatí trestného stíhania došlo, respektíve, či by skutočne aj došlo k zásahom do súkromnej sféry podozrivej osoby, nakoľko stačí úmysel k tomu smerujúci.

Je potrebné zdôrazniť, že trestné stíhanie sa začína z dôvodu, aby bolo možné dokazovať určitú v uznesení o začatí trestného stíhania ohraničenú trestnú činnosť, a teda ak vyšetrovateľ NAKA PPZ vydal uznesenie o začatí trestného stíhania s vymysleným skutkom, konal tak s úmyslom vyšetrovať vymyslenú trestnú činnosť podozrivých osôb, teda získavať o nich informácie prostredníctvom vykonávaného dokazovania. Podstatná je možnosť vzniku následku, ku ktorému smeroval úmysel verejného činiteľa a nie to, či bol alebo nebol následok už spôsobený po zneužití právomoci verejného činiteľa, a už vôbec nie, či sa tak stalo bezprostredne po zneužití právomoci verejného činiteľa.

K namietanej nezákonnosti uznesenia vyšetrovateľa PZ ČVS:UIS-340/OISZ-2021 zo 14.09.2021 z dôvodu, že stíhaný skutok je založený na rozhodnutí iného štátneho orgánu vydanom ultra vires, teda mimo zákonom vymedzenej právomoci:

Tvrdenie obvinených, že pokiaľ ide o rozpor konania obvinených so zákonom, tento orgány činné v trestnom konaní odvodzujú výlučne od uznesenia generálneho prokurátora SR sp. zn. IV/3 Pz 74/21/1000 z 24.08.2021, ktoré je jediným dôkazom údajného protiprávneho konania obvinených, je zavádzajúce a nezakladá sa na pravde, pretože bez ohľadu na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku vo vzťahu k uzneseniu ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021, konanie obvinených bolo v rozpore so zákonnými ustanoveniami citovanými v sťažnosťami napadnutom uznesení.

Odhládnuv od uvedeného, vo vzťahu k tvrdeniu obvinených, že uznesenie generálneho prokurátora SR sp. zn. IV/3 Pz 74/21/1000 z 24.08.2021 bolo vydané ultra vires, je na mieste poukázať na nasledovné.

Podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta, ak takým rozhodnutím alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon.

Zdôrazňujem, že uznesenie o začatí trestného stíhania je nepochybne rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní (§ 162 ods. 2 Trestného poriadku). Využitie oprávnenia generálneho prokurátora SR podľa § 363 Trestného poriadku nie je podmienené výlučne návrhom oprávnenej osoby, ale generálny prokurátor SR môže a musí konať ex offio, ak to považuje pri kontrole dodržiavania zákonnosti orgánmi prípravného konania za nevyhnutné. Generálny prokurátor SR je oprávnený zrušiť aj také právoplatné rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, ktoré boli vydané v trestnej veci, v ktorej ešte nebola žiadna osoba obvinená, a to na základe analógie v prípadoch, v ktorých ide o podstatné porušenie zákona rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní.

K tvrdeniu obhajoby, že Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. II. ÚS 176/2020 z 28.04.2020 potvrdil, že v trestnej veci, v ktorej niet obvineného, v ktorého prospech alebo neprospech mohol byť zákon porušený, nie je možné postupovať podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, je opäť zavádzajúce a je potrebné naň reagovať.

Ústavný súd SR rozhodoval v danej veci o ústavnej sťažnosti sťažovateľky, ktorá namietala, že v trestnom konaní, v ktorom vystupovala ako poškodená, nerozhodol generálny prokurátor SR o jej návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, ale prokurátor Generálnej prokuratúry SR jej podanie nezákonne postúpil na krajskú prokuratúru. Je na mieste uviesť, že Ústavný súd SR ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol, a to z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

Nad rámec nosných dôvodov rozhodnutia Ústavný súd SR (subsidiárne ako „obiter dictum“) uviedol, že v prípade sťažovateľky neprichádza do úvahy postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, keďže podľa § 364 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku návrh na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku môže podať do troch mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia poškodený v neprospech obvineného, pričom však v predmetnej trestnej veci, v ktorej

sťažovateľka vystupuje v pozícii poškodenej, nebolo na základe jej trestného oznámenia zatiaľ nikomu vznesené obvinenie, a teda niet osoby, v neprospech ktorej by sťažovateľka mohla podať návrh na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku.

Z uvedeného je zrejmé, že vo veci prejednávanej Ústavným súdom SR išlo o úplne rozdielnu situáciu ako vo veci vedenej na Generálnej prokuratúre SR pod sp. zn. IV/3 Pz 74/21/1000 (kde generálny prokurátor SR postupoval ex offo a nie na základe návrhu), pričom podstata konania sa týkala návrhového oprávnenia poškodeného v trestnom konaní podľa § 364 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, podľa ktorého návrh na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku môže podať do troch mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia poškodený v neprospech obvineného. Trestný poriadok v ustanovení § 364 ods. 1 teda taxatívne vymedzuje okruh osôb oprávnených na podanie návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, pričom zároveň pri poškodenom podmieňuje podanie návrhu tým, že môže byť urobený výlučne v neprospech obvineného. Ústavný súd SR preto uzavrel, že návrh na takýto postup poškodeným preto neprichádza do úvahy v prípade, keď na základe trestného oznámenia podaného poškodeným nebolo zatiaľ nikomu vznesené obvinenie, a teda niet osoby, v neprospech ktorej by poškodený mohol podať návrh na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku.

Na záver reakcie k tejto sťažnostnej námietke je potrebné konštatovať, že nezákonnosti zistené pri preskúmaní uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 boli tak závažné a podstatné, že nemohli byť prehliadnuté a tolerované, pričom ich ignorovanie by znamenalo rezignáciu na povinnosť prokurátora postupovať v každom trestnom konaní vždy spravodlivo, pričom v podrobnostiach poukazujem na odôvodnenie uznesenia generálneho prokurátora SR sp. zn. IV/3 Pz 74/21/1000 z 24.08.2021, ktoré je aj verejnosti známe, keďže je zverejnené na webovom sídle Generálnej prokuratúry SR.

K vydaniu uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 a k sťažnostnej námietke o údajnej štandardnej činnosti a komunikácii vyšetrovateľov NAKA PPZ pri jeho koncipovaní:

Za nevyhnutné považujem ozrejniť genézu predmetnej trestnej veci v kontexte vyjadrení rôznych, často exponovaných osôb v mediálnom priestore o existencii tzv. antitímu ÚIS, ktorý mal údajne, ako to bolo v médiách prezentované, viesť vyšetrovanie s cieľom zabrzdiť alebo zastaviť vyšetrovanie závažných korupčných a ekonomických káuz.

Je potrebné zdôrazniť, že podozrenia z možných manipulácií výpovedí svedkov v trestných konaniach vedených na NAKA PPZ boli preverované, následne bolo začaté a vedené vyšetrovanie na ÚIS na základe relevantných podkladov, a to spravodajskej informácie SIS doručenej ÚIS už 30.03.2021 (teda dávno pred spísaním realizačných návrhov príslušníkmi NAKA PPZ zo 16.07.2021 a zo 06.09.2021, ktorých únik do médií mal údajne vyvolať aktivitu vyšetrovacieho tímu Oblúk vo vzťahu k obvineným a ich zadržanie), ako aj na základe úradného záznamu spísaného 29.03.2021 Branislavom Zurianom, vtedajším riaditeľom NAKA PPZ, doručeného ÚIS 13.04.2021, ktorý bol podľa obsahu vyhodnotený ako trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona a tiež na základe výsluchu Jána Kálavského podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku zo 14.04.2021 a vydania veci menovaným.

Následne boli v rámci vyšetrovania použité na základe príkazu prokurátora so súhlasom sudcu Okresného súdu Bratislava III informačno-technické prostriedky na vyhotovenie zvukových záznamov z kancelárií príslušníkov NAKA PPZ a 10.06.2021 boli vyšetrovacím tímom Oblúk, zriadeným 10.05.2021, zaistené viaceré vyšetrovacie spisy vedené na NAKA PPZ.

Na uvedenej časovej osi je potrebné zamerať sa na obdobie od 10.06.2021, keď ako je z uvedeného zrejmé, už príslušníci NAKA PPZ, vrátane obvinených Jána Čurilla, Pavla Ďurku a Milana Sabotu disponovali informáciou, že boli v rámci trestného konania vedeného na ÚIS zaistené vyšetrovacie spisy patriace do pracovnej skupiny Očistec, a poukázal na zvukový záznam z 10.06.2021 od 16:05:58 h do 16:10:22 h a jeho prepis, kde Pavol Ďurka hovorí Petrovi Turňovi: „**Napíš realizák**, že to bolo robené na objednávku, pôjdeme zobrať my si tí spisy naspäť.“ Peter Turňa sa pýta: „Aj s nimi?“, na čo Pavol Ďurka odpovedá: „Aj s ich spisom (ide o vyšetrovací spis vedený na ÚIS pod ČVS:UIS-171/OISZ-2021).“, na ďalší zvukový záznam z 10.06.2021 od 16:22:30 h do 16:28:33 h a jeho prepis, kde Pavol Ďurka hovorí vyšetrovateľovi NAKA PPZ Miroslavovi Chudému: „**Treba vyhodit' realizák**, že potom, čo on, Zaplatílek vstúpil do služieb es í es, tak prostredníctvom svojej jebačky Santusovej sa snaží zistiť informácie z vyšetrovacích spisov s pôjdeme si ich zobrať naspäť.“, ako aj na zvukový záznam z 11.06.2021 od 06:53:26 h do 06:57:16 h a jeho prepis, kde Pavol Ďurka povie neznámemu mužovi: „Vieš? Nevadí. Počúvaj, vyhodí sa realizák, že to bolo robené na objednávku a pôjdeme si ich zobrať naspäť.“, pričom neznámy muž odpovie: „To je tá vojna? Čo sa o nej píše?“, a tiež na zvukový záznam z 11.06.2021 od 09:21:42 h do 09:28:13 h a jeho prepis, kde Ján Čurilla hovorí: „Koho, kto, čo púšťa zas do piči? Ideme zatvárať všetko kurva. Za je, za radom. Ideme zaisťovať spisy na inšpekciu.“, na čo Pavol Ďurka reaguje: „**Realizák ja som im včera kázal písať.**“, ako aj na zvukový záznam zo 17.06.2021 od do 13:39:40 h do 13:52:36 h a jeho prepis, keď Róbert Magula hovorí: „Takže niekto povedal, že tie spisy, čo nám brali (zaistené vyšetrovacie spisy príslušníkmi ÚIS na NAKA PPZ), tak brali aj spis Boršč (...)“. Na to reaguje Ján Čurilla: „Eh, normálne rozmýšľam do piči, že nejaký oný, (nezrozumiteľné slovo), ale my nemôžeme robiť, kurva teraz. **Nejaký realizák, do piči normálne spraviť**, že, že to, niekto, niekto proste takýmto spôsobom chce eh zmarit' celé to vyšetrovanie, a tak ďalej, a tak ďalej. A čo veď my by sme to mohli robiť. Vieš? A čo my tu bude, však tam ona je dokola. Ja som, s Ľubom normálne nech rozmýšľam, aj dneska s ním budem večer, že by, že by dal jako, že dal to trestné oznámenie na generálku a normálne tam popísať všetko jak to je (nezrozumiteľné slová), jak, jak eh Kálavský vlastne jak to s ním bolo celé (...). Keby sa robil nejaký realizák, že máte informáciu o tom, že o tom, že eh Kalimu (Jánovi Kálavskému) **boli sľúbené nejaké nenáležitý výhody eh za to, že proste bude krivo vypovedať na tom, na, na spolubojovníkov** (príslušníci NAKA PPZ) a tak ďalej, a že bude podsúvať eh zmätočné informácie, aby eh, aby maril vyšetrovanie týchto káuz. **To, to by teoreticky mohlo byť v dozore na, na špeciály**. Lebo keď tam bude, že mu boli sľúbené nejaké nenáležitý výhody, tak to je podľa mňa normálne, že korupcia. A a vieš? A vy, vy keby ste taký realizák dávali, pod nejakým číslom, tak ty si k tomu číslu vieš vyžiadať normálne dožiadanie od Mira Kulicha o výpoveď tohto (osoba Peter Petrov). No, no, tak. **A normálne spraviť takýto realizák a ten realizák potom**. Vieš? Lebo však to by mal, to by bola, to by mala byť oné. Vieš? Ehh korupcia. V podstate príslušnosť u nás. (...) No aby sa to dostalo k tomu, najlepšie by bolo k tomu nášmu trestnému oznámeniu, čo sme my dávali kvázi na generálnu prokuratúru, čo sa, nech to proste niekto rieši (...). A vy keby ste

spravili realizák. Vieš? Ved' vy máte z prostredia od, od informátorov rôznych eh takéto informácie, že jemu (Jánovi Káľavskému) za to sľúbili nejaké však, do piči, keď tam dáte aj, že mu sľúbili bárs čo." Na to Branislav Dunčko reaguje: „Ehe“. Ján Čurilla odpovie: „Vieš? Aj tuke. Vieš? Aj nejaké prípadne“. Róbert Magula doplní: „**Nejaké miesto.**“ Ján Čurilla: „*miesto.*“ Róbert Magula doplní: „**funkcionárske na službe**“. Ján Čurilla pokračuje: „No. **A že sa oňho postarajú a neviem čo a finančne, tak by sa to vedelo dať, že za eh (nezrozumiteľné slovo) za korupciu, že. Lebo keď tam to nebude** (korupcia). Vieš. **Tak nevieme tam našu príslušnosť nejakým spôsobom založiť.**“ (...) (Nezrozumiteľné slovo) alebo formou nejakého, alebo formou nejakého úradného záznamu to robiť, (...) že si bol na vyťaženi človeka, a ktorý ti toto povedal, a že mu to mal akože Káľavský (nezrozumiteľné slovo), a že ten človek mal už o tom vypovedať v nejakom konaní ako, ako procesne postavený, že nevieme v jakom, a ten úradný záznam vlastne dáš tak Ľubovi (Daňkovi) jak si mu dal ten a vlastne (nezrozumiteľné slovo) a kvázi Ľubo by robil jak trestné oznámenie. Že a príkladám k trestnému oznámeniu úradné záznamy operatívco, ktoré predložili a, a Žilinka do piči nejak o rieši. Ja eh úradný záznam z vyťaženia, ja neviem, či by Milan (Sabota) do toho išiel, ale podľa by do toho mohol ísť, že by eh normálne sa vyťažil, že proste je verejné tajomstvo, že táto piča so Zaplatilkom oné.“ Na to Branislav Dunčko povie: „A oný Matuškovič musel kvôli tomu odísť“. Ján Čurilla pokračuje: „Matuškovič by to tiež mohol dať do záznamu“. Róbert Magula povie: „A vieš aký? Ja neviem, ja ho nepoznám (nezrozumiteľné slová).“ Ján Čurilla odpovie: „Či by on do toho išiel?“ Róbert Magula: „No.“ Ján Čurilla pokračuje: „Trebá ho skontaktovať, že ísť za ním, vyťažiť ho a robiť záznam z vyťaženia však. Ved' nech to potom popre kokot, keď ho predvolajú (...).“

Z uvedených zvukových záznamov je zrejmé, že obvinení Ján Čurilla a Pavol Ďurka už v období po zaistení vyšetrovacích spisov na NAKA PPZ príslušníkmi ÚIS, sa snažili presvedčiť operatívnych pracovníkov mjr. Mgr. Róberta Magulu a mjr. Mgr. Branislava Dunčka (tých operatívnych pracovníkov, ktorí nakoniec aj spracovali realizačný návrh zo 16.07.2021, v ktorom ako podozrivé osoby označili príslušníkov z vyšetrovacieho tímu Oblúk), ako aj Petra Turňu, aby spracovali realizačný návrh so zjavne vymysleným obsahom, z ktorého malo účelovo vyplývať, že Jánovi Káľavskému (vypočúvanému v trestnej veci vedenej na ÚIS pod ČVS:UIS-171/OISZ-2021 podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku a následne v postavení agenta) boli sľúbené nejaké nenáležitú, podotýkam vymyslené! výhody („...že jemu za to sľúbili nejaké však, do piči, keď tam dáte aj, že mu sľúbili bárs čo.“), údajne za to, že mal krivo vypovedať na príslušníkov NAKA PPZ zaradených do pracovnej skupiny Očistec („...že máte informáciu o tom, že o tom, že eh Kalimu boli sľúbené nejaké nenáležitú výhody eh za to, že proste bude krivo vypovedať na tom, na, na spolubojovníkov...“), pričom dôležitým momentom bolo, aby v danom prípade mohli založiť príslušnosť ÚSP a NAKA PPZ („Lebo keď tam to nebude (korupcia). Vieš. Tak nevieme tam našu príslušnosť nejakým spôsobom založiť.“). Obvinení Ján Čurilla dokonca navádzal operatívneho pracovníka na spracovanie úradného záznamu s fiktívnym obsahom, v ktorom by si operatívny pracovník vymyslel, že bol vyťažiť nejakú osobu, ktorá mu mala uviesť, že jej Ján Káľavský povedal určité skutočnosti, pričom táto osoba už mala o tom vypovedať v nejakom trestnom konaní.

Teda už v júni 2021 sa obvinení Pavol Ďurka a Ján Čurilla snažili primáť operatívnych pracovníkov, aby vyfabrikovali úradné záznamy, a na ich podklade spracovali realizačný návrh, na základe ktorého by bolo možné začať trestné stíhanie, v ktorom by podozrivými boli príslušníci ÚIS zaradení do vyšetrovacieho tímu Oblúk, zároveň si vyžiadať od vyšetrovateľa ÚIS Miroslava Kulicha zápisnicu

o výsluchu Petra Petrova (Tiger) a snažiť sa jej obsahom zdiskreditovať Jána Káľavského, a teda aj trestné konanie vedené na ÚIS pod ČVS:UIS-171/OISZ-2021.

Ak teda obvinení Pavol Ďurka a Ján Ćurilla popierajú, že z ich strany išlo o konanie namierené proti činnosti vyšetrovacieho tímu Oblúk, a v mediálnom priestore je prezentované, že obvinení boli zadržaní z dôvodu, že do médií unikol realizačný návrh, v ktorom boli príslušníci vyšetrovacieho tímu Oblúk uvedení ako podozrivé osoby (teda, že zadržaní mali byť práve členovia tohto tímu, a preto zadržali obvinených, aby k ich zadržaniu nedošlo), poukazujem na vyššie uvedené časové súvislosti (doručenie spravodajskej informácie SIS 30.03.2021, doručenie trestného oznámenia Branislava Zuriana 13.04.2021, výsluch Jána Káľavského 14.04.2021, vznik vyšetrovacieho tímu Oblúk 10.05.2021, zaistenie vyšetrovacích spisov na NAKA PPZ 10.06.2021), z ktorých je zrejmé, že vyšetrovací tím Oblúk konal dávno predtým ako bol realizačný návrh zo 16.07.2021 a následne zo 06.09.2021 spracovaný a unikol do médií, a naopak je zrejmé, že to boli práve obvinení, ktorí sa snažili konať proti vyšetrovaciemu tímu Oblúk potom, čo boli 10.06.2021 na NAKA PPZ zaistené vyšetrovacie spisy z pracovnej skupiny Očistec a následne ako sa dozvedeli, že majú byť zadržaní okrem iných aj členovia z pracovnej skupiny Očistec, čo potvrdzuje aj výpoveď obvineného Milana Sabotu, z ktorej vyplýva, že keď sa 16.07.2021 rozprávali o tom, že vyšla najavo v médiách informácia, že majú byť zadržaní príslušníci NAKA z tímu Očistec a niektorí prokurátori ÚSP a uvedené má realizovať ÚIS, obvinený Pavol Ďurka mu uviedol, že by sa to nemalo takto nechať, že by sa malo niečo spraviť.

Rovnako uvedenú skutočnosť potvrdzuje, ako je už uvedené vyššie, zvukový záznam zo 16.07.2021 od 17:01:25 h do 17:22:32 h a jeho prepis, kde Peter Turňa hovorí: „*Fúú. Kokos, ale to by bol ináč fejl, že by sme ju zadržali dve, dve hodiny predtým ako oni by chceli nás.*“

Zároveň poukazujem na zvukový záznam zo 17.07.2021 od 14:27:41 h do 16:46:10 h a jeho prepis, kde Pavol Ďurka hovorí: „*Len aby to išlo úpine mimo skupiny, až sa to ozaj bude robiť, tak nech neni sú problémy (...).*“, čo tiež potvrdzuje, že obvinení vedome konali proti vyšetrovaciemu tímu Oblúk, ktorý vyšetroval práve podozrenia z možného ovplyvňovania trestných konaní vedených v pracovnej skupine Očistec, a teda sa snažili zabezpečiť, aby trestné stíhanie proti príslušníkom ÚIS z vyšetrovacieho tímu Oblúk viedol niekto mimo pracovnej skupiny Očistec (uznesenie ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 preto podpísal Štefan Mašin, ktorý nie je členom pracovnej skupiny Očistec, hoci ho tvorili Pavol Ďurka, Ján Ćurilla, Milan Sabota), aby tak vytvorili zdanie nezaujatého vyšetrovania.

Uvedené konštatovanie a vedomosť obvinených, že v konaní vedenom na ÚIS pod ČVS:UIS-171/OISZ-2021 sú v okruhu podozrivých, dokazuje aj zvukový záznam z 18.07.2021 od 15:09:10 h do 16:15:05 h a jeho prepis, kde Pavol Ďurka hovorí Petrovi Scholtzovi: „*No viem, že toto malo byť najprv ale to je len per, perhubná informácia, že to najprv Mišovi Grajciarovi ponúkli, aby to robil.*“ Peter Scholtz reaguje: „*Tento prípad?*“, na čo Pavol Ďurka odpovedá: „*Nás.*“, čo opäť podporuje motív obvinených na skoncipovanie a vydanie nezákonného uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021.

V ďalšej časti tohto zvukového záznamu a jeho prepisu možno registrovať na jednej strane exponovanú snahu obvinených, ako aj ďalších príslušníkov NAKA PPZ zaistiť osobu vedúcej vyšetrovacieho tímu Oblúk, na druhej strane však znalosť obvinených o neexistencii dôkazných prostriedkov na postup podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, kde Peter Scholtz hovorí Pavlovi Ďurkovi: „*Ja preto som sa ťa*

včera tak sprostó pýtal, ale ja vie, že sprostó, že aký čas na spustenie tohto všetkého, tohto konkrétneho treba. Tu ako to držať?“, na čo Peter Turňa reaguje: „Ja osobne si myslím, že tam už len ten samotný moment, lebo ona jak sa teraz cíti, a teraz zbytočne. A zrazu, zrazu keby bola v putách, že do piči, ona sa zlomí hneď.“ Pavol Ďurka na to povie: „Ty nemáš šancu, ty nemáš na to tak nabité, aby si ju, ty máš maximálne nabité na to, aby si ju zobral ako podozrivú, a to na vznesenie to není, toto teraz tu. Na vznesenie.“

V tejto súvislosti poukazujem tiež na zvukový záznam z 18.07.2021 od 18:39:28 h do 18:43:12 h a jeho prepis, kde sa Milan Sabota pýta: „Máme tak, že na vznesenie?“, na čo Pavol Ďurka odpovedá: „Na zadržanie to máme určite.“, opäť Milan Sabota: „A na vznesenie?“, Pavol Ďurka: „A na vznesenie nie, nemáš (nezrozumiteľné slová) ti povedal.“, z čoho je aj na tomto mieste zrejmý cieľ obvinených, a to prostredníctvom invazívneho zaisťovacieho úkonu zastrašiť, zdiskreditovať, kriminalizovať vedúcu vyšetrovacieho tímu Oblúk, znefunkčoniť tým fungovanie tímu a zamedziť riadnemu objasneniu podozrení preverovaných v rámci konania vedeného na ÚIS pod ČVS:UIS-171/OISZ-2021.

Zámer obvinených vykonávať voči vedúcej vyšetrovacieho tímu Oblúk invazívne úkony, potvrdzuje aj zvukový záznam z 21.07.2021 od 11:20:48 h do 11:56:48 h a jeho prepis, kde neznámy muž hovorí: „Chápeš do piči, šak podľa mňa Santusová už má teraz sľúbené, že v prípade, že by sa detektor (nezrozumiteľné slová).“, na čo Pavol Ďurka reaguje: „Ale jasné, že áno. Len ju treba, ako keby, ju normálne spraviť. **A do väzby jebnúť.**“ V ďalšej časti záznamu Pavol Ďurka zopakuje: „Ju treba jebnúť, to, toto dobre neskončí.“

Jednoznačnú obavu obvinených, že majú byť realizovaní zo strany vyšetrovacieho tímu Oblúk, a z toho plynúci motív ich konania, zabrániť vlastnému zadržaniu zadržaním členov uvedeného tímu, ktorý vyústil do vykonštruovania uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 ako „zákonného“ podkladu na vykonávanie nasledovných úkonov, dokazuje zvukový záznam z 19.07.2021 od 10:21:36 h do 10:38:04 h a jeho prepis, kde Pavol Ďurka hovorí Jurajovi Porubskému: „Však to vyzeralo, že (nezrozumiteľné slová) pôjdeme vybrať v nedelu.“, na čo Juraj Porubský reaguje: „Ju?“ a Pavol Ďurka odpovedá: „Lebo malí dojsť nás zobrať v pondelok.“ Juraj Porubský: „Ako čakáte, že prídu?“ Pavol Ďurka: „Nie, však také boli informácie, že v pondelok štrnásť ľudí (nezrozumiteľné slová).“ Juraj Porubský: „Že prídu vybrať štrnásť ľudí? Že celú našu chodbu?“ Pavol Ďurka: „Že (nezrozumiteľné slová), vyšetrovateľov, operatívcov a prokurátorov ú eš pé.“

Nezákonné monitorovanie vedúcej vyšetrovacieho tímu Oblúk obvinenými, prípravu jej nezákonného monitorovania a dovolím si konštatovať, že aj plánovanú ďalšiu nezákonnú činnosť obvinených dokazujú zvukový záznam z 18.07.2021 od 12:05:49 h do 12:39:25 h a jeho prepis, kde sa Milan Sabota pýta: „Teraz tam je piča v robote?“, na čo Branislav Dunčko reaguje: „Neviem, neviem, ee neviem, či tam, no však dôjde oný Capko, tak, tak som mu kázal (nezrozumiteľné slovo) sa previesť.“ Milan Sabota odpovedá: „Môžem ísť s Capkom, ja mu presne ukážem, poviem mu, aj k nej domov môžeme ísť.“ Branislav Dunčko nadviaže: „Nie, popozeráme ešte, neviem však. Vieš, buď zistíme, že je v robote. Čo nám to , ako vieš, nič nám, nič nám to nepomôže.“, na čo Pavol Ďurka reaguje: „**Zapálime jej auto. Kanistrom.**“, ako aj zvukový záznam z 18.07.2021 od 17:16:28 h do 17:54:55 h a jeho prepis, kde Martin Matuškovič, bývalý príslušník ÚIS, hovorí: „Dobre. Ú zed pé čé vie monitorovať elektronicky Santusovej auto? Že by sa jej tam dal magnet niekde?“, na čo Pavol Ďurka reaguje: „A však, a to by sme nevedeli my si spraviť oné, eh keď sme

robili banky vtedy, pamätáš si? Keď sme dávali Radičovi pod auto džíp esko.", na čo Branislav Dunčko povie: „No.“ Pavol Ďurka: „To bolo cez ochranu objektov robené. Či jak to bolo?“ Branislav Dunčko: „Eh cez hh no cez ochranu objektov.“ Na to Martin Matuškovič poznamená: „Len zase, len, len ak to chcete použiť, mali by ste mať na to príkaz.“, pričom Pavol Ďurka reaguje: „Na to sa ja môžem vykašľať. Mne stačí, že budem vedieť.“ Martin Matuškovič: „A čo vám to pomôže. Keď, keď, keď, keď ju budete chcieť zajať, nebudete to mať ako dôkaz. Hej?“ Pavol Ďurka neskôr pokračuje: „**A to džíp í esko skôr jej pod auto, ale neprocesne dáme.** Aby sme vedeli, že kde behá. No a potom by sme riešili, keď budeme vedieť presne.“ Martin Matuškovič: „Ona parkuje na ulici?“ Pavol Ďurka: „To není voláky problém, treba len pozrieť také isté auto, že **kde sa to dá upichnúť!** Tak dobre schovať.“

Na posledný zvukový záznam nadväzuje zvukový záznam z 19.07.2021 od 10:21:36 h do 10:38:04 h a jeho prepis, svedčiaci o plánovaní nezákonného sledovania vedúcej vyšetrovacieho tímu Oblúk, kde Pavol Ďurka sa pýta: „Idete doriešiť tú, tú džíp í esku?“, na čo Branislav Dunčko reaguje: „Akú?“, Pavol Ďurka odpovedá: „Pod auto.“ Branislav Dunčko: „Jej? (nezrozumiteľné slovo - ako) a keď to nájde, do piči, vieš?“ Pavol Ďurka: „No nič. Však ale to bude oné, čierna karta, **to nebude oficiálne.**“ Branislav Dunčko: „S Gubom riešim, ten v tom má prax. Hm oné, Ivana Gubu zavolať alebo Bačíka. Viem, že oni, oni, oni aj mali nejaké.“ Pavol Ďurka: „Vieš, napichajú sa tam droty, že je to oné (nezrozumiteľné slová). Braňo, ale treba voľačo robiť, lebo to bude piča takto.“, ako aj zvukový záznam z 19.07.2021 od 10:55:44 h do 11:26:20 h a jeho prepis, kde Pavol Ďurka hovorí: „A džíp í esko pod auto treba vymyslieť). **Džíp í esko pod auto Santusovej neprocesné.**“ Neznámy muž odpovedá: „Neprocesné. Hm. Nemáme to spojzdnené. Tie moje. Lebo tie mi odjebali, Dunči mi tuším odjebal vtedy. Takže ja neviem, či to vieme nejakou rýchlo rozbehať.“ Peter Turňa doplní: „No len neprocesné, to bude len také potom, vieš.“ Pavol Ďurka reaguje: „Budeme vedieť, kde sa hýbe minimálne, piča, vieš? Kde sa hýbe, čo sa hýbe, však voľakde sa s tým kokotom musí stretávať. Keď budeme mať neprocesné, tak aspoň budeš vedieť voláky operatívny záznam napísať k tomu, že bola videná tam a tam alebo potom si už stiahneme nejaké kamery alebo voláku kokotinu. Keď budeme vedieť aktuálne. To je to isté, jak viš, Kysel mi povie, že dajte na ňu sledku. Na kiego Boha na ňu ja budem dávať sledku, keď za chvíľu ju odkopú.“ Pavol Ďurka po chvíli pokračuje: „A hento (sledovanie vozidla mjr. Mgr. Diany Santusovej), do koľko vieme spraviť?“, na čo neznámy muž odpovedá: „To neviem, oni už nebe, nebehali dlho, vieš? Ja som ich mal, budem potrebovať čierne karty, bude musieť Dunči zohnať, vieš? Čierne karty, čierny telefón. No a potrebujeme na nejakú, na nejakú dušu, na cigána, kreditové karty, telekomácke, musím rozbehať, nabiť, a že číslo teoreticky, keby sa s tým hrám, tak možno dneska by som to rozbehal.“ Následne vojde do kancelárie Milan Sabota, ktorému Pavol Ďurka povie: „Milan, pôjdeš na seba vybrať karty.“, Milan Sabota: „Pôjdem vybrať?“ Pavol Ďurka: „Bavíme sa, vieš, že tej Diane jebnúť auto, pod auto oné.“, na čo Milan Sabota reaguje: „Však nemáme nejakú hen SIM-ku z tesko mobajlu do piči alebo čo? Čo sa neregistruje. Však a nemáme tu nejaký zaistený telefón so SIM-kou?“, neznámy muž nadviaže: „Ja mám také, ale vravím, oni celý čas boli používané tak, že ja som to mal na kadejaké oné osoby, čiže není to dohľadateľné vôbec, tuná s ničím spojitelné. Že ja mám fakt čierne. Čierne, čierne.“ Pavol Ďurka o chvíľu pokračuje: „Rozmýšľajte chlapani, lebo keď padne náš plán, s oným, s ministrom s so Šolcom (nezrozumiteľné slovo - kurník), Peťo on hovorí, že dobre, všetko v poriadku, ale on vás menej sa spolieha na to, že my hu ujbeme.“ V ďalšej časti zvukového záznamu Pavol Ďurka

povie: „Dobre. Čiže defba úloh.“, Peter Turňa reaguje: „My kamery.“ A Pavol Ďurka pokračuje: „Kamery. Potom (nezrozumiteľné slová). Dží pí esko. Ty, spolu idete?“

V tejto súvislosti poukazujem tiež na zvukový záznam z 21.07.2021 od 16:00:01 h do 16:44:38 h a jeho prepis, kde Milan Sabota hovorí Branislavovi Dunčkovi: „Nemusíš im chodiť prepichovať tie gummy.“, na čo sa Branislav Dunčko spýta: „Prečo?“ a Milan Sabota odpovedá: „Máme najnovšie info, že menili i vedúceho tímu.“, ktorý svedčí o tom, že na základe informácie o výmene na pozícii vedúcej vyšetrovacieho tímu Oblúk, obvinení spolu s ďalšími príslušníkmi NAKA PPZ upustili od plánovaných nezákonných opatrení smerujúcich voči členom tímu.

Na rozdiel od názoru krajského súdu rozhodne nezastávam názor, že takéto rozhovory predstavujú štandardnú komunikáciu medzi, ako je často v médiách prezentované aj súčasným prezidentom PZ, elitnými vyšetrovateľmi NAKA PPZ, teda príslušníkmi PZ, ktorých úlohou je predovšetkým spolupôsobiť pri ochrane života, zdravia, osobnej slobody a bezpečnosti osôb a pri ochrane majetku, odhaľovať závažné trestné činy a zisťovať ich páchatel'ov, a nie plánovať zapalovanie vozidiel, prepichovanie pneumatík a nezákonné sledovanie občanov SR, tak ako to vyplýva z vyššie analyzovaných objektívnych dôkazov, teda zo zabezpečených zvukových záznamov. Ak príslušníci NAKA PPZ, ktorí sa takto vyjadrovali a plánovali nezákonné postupy voči iným osobám, majú byť skutočne elitou PZ, tak vyjadrujem obavu o spravodlivé presadzovanie práva a uplatňovanie zákonnosti „elitnými“ policajtami v rámci trestných konaní a vo svojej podstate aj obavu o zachovanie princípov právneho štátu v tejto krajine.

Obhajobné tvrdenia obvinených, že pri koncipovaní uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 išlo o bežnú konzultáciu medzi kolegami, o štandardnú činnosť vyšetrovateľov NAKA PPZ, kedy sa radia a navzájom dopĺňajú svoje myšlienky do uznesenia, vyznievajú s poukazom na vyššie konštatované skutočnosti, vrátane skutočností zrejmych z uvedených zvukových záznamov účelovo, tendenčne, dokonca až drzo a ironicky (obvinený má však právo použiť akékoľvek prostriedky obrany, aj klamstvo), keďže ako už bolo rozvedené vyššie, už v júni 2021, teda krátko po zaistení vyšetrovacích spisov na NAKA PPZ zavládla zrejme panika a jednoznačnou snahou obvinených, čo sa následne naplno prejavilo 16.07.2021, bolo, ako preukazujú zvukové záznamy, zastaviť alebo zabrzdiť príslušníkov ÚIS zaradených do vyšetrovacieho tímu Oblúk, ktorí vyšetrovali podozrenia z možného ovplyvňovania svedkov v trestných konaniach vedených na NAKA PPZ, a to na základe relevantných podkladov, nie vyfabrikovaných.

K účelovej fabulácii uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 poukazujem na zvukový záznam zo 16.07.2021 od 14:28:41 h do 14:53:40 h a jeho prepis, kde Ján Ćurilla hovorí: „No dobre, poďme teraz reálne. **Máme za čo začať?**“ Pavol Ďurka odpovedá: „**Začať je vždycky za čo.**“ Ján Ćurilla: „No nie, ale teraz naozaj, lebo to, chlapi.“ Branislav Dunčko sa pýta: „**Vieme za čo ideme začať?**“ Pavol Ďurka odpovedá: „Áno, začínačku. **V hrubých rysoch, tebe ju dám prečítať.**“ Ján Ćurilla reaguje: „**No nie v hrubých rysoch. To musí byť to očko pičko, lebo teraz to, čo keď som sa s oným bavil, s tým Peťom, to musí byť očko pičko, určite nikto z vás to nebude robiť, keď tak oni á treba sa tam zastaviť.**“

V ďalšej časti obvinení Ján Ćurilla, Pavol Ďurka a Milan Sabota riešia súhlas riaditeľa ÚIS s tým, aby vyšetrovanie vykonával vyšetrovateľ NAKA PPZ napriek skutočnosti, že ako podozrivé osoby figurovali príslušníci PZ. Ján Ćurilla hovorí: „Ale to treba s ním (s Petrom Scholtzom) dohodnúť, vytelefonovať, že prídem si žiadať

stanovisko. Nie že on odíde." Neznámy muž vraví: „Prokurátor ti musí napísať papier pre neho.“ (žiadosť o stanovisko). Milan Sabota reaguje: „Dobre, jak prokurátor dá, že prokurátor povie, že hej ideme, a hneď voláme (Petrovi Scholtzovi).“ Ján Čurilla pokračuje: „**Sa spojí s Repom, že teda nech nachystá žiadosť o stanovisko, tak niekto vybehne do Pezinka po tú žiadosť a rovno za týmto** (Petrom Scholtzom). A do žiadosti sa napíše, iba že (...), kde hm medzi podozrivými majú byť aj príslušníci z inšpekčnej služby z odboru západ a, a tak ďalej. Vieš? A neviem, či tam ich aj musí asi aj menovať?“ Neznámy muž reaguje: „Ne, či hej?“ Ján Čurilla odpovedá: „Hej.“ Milan Sabota potvrdzuje: „Hej.“ Ján Čurilla hovorí: „**No tak ju tam najebe a toho kokota Vyšvádera. Jej meno máme, však ona tam je a ten Vyšváder.**“ Pavol Ďurka dodáva: „A operatívci.“ Ján Čurilla sa pýta: „A operatívcov nevieme tie mená?“ Pavol Ďurka odpovedá: „Vieme.“ Ján Čurilla dodáva: „Vieme? No. **Tak títo sú, títo sú podozriví a hotovo a nech dá stanoviská.**“ Branislav Dunčko sa ďalej pýta: „**Kto nám podpíše realizák?**“ Ján Čurilla odpovedá: „**Neviem kto, kto podpíše realizák.**“ Branislav Dunčko hovorí: „Je tu aj Súkupčák aj Koščo je tu. Však do piči, ale už si to (nezrozumiteľné slová) že budem všade ja.“ Milan Sabota hovorí: „Ty to nemôžeš podpísať.“ Branislav Dunčko hovorí: „**Ja nie že by som nedôveroval teraz oné Súkupčákovi alebo Koščovi, ale keď toto niekto zbadá.**“ Na to Ján Čurilla povie: „**No a čo? Povieš, že je to oné, že je to prekonzultované s prokurátorom všetko a hotovo, že čo.**“

K nedôvodnosti vydania uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 a k údajnej bežnej komunikácii vyšetrovateľov NAKA PPZ pri koncipovaní uznesenia o začatí trestného stíhania poukazujem tiež na zvukový záznam zo 16.07.2021 od 15:56:04 h do 17:02:10 h a jeho prepis, kde Pavol Ďurka telefonuje s prokurátorom ÚŠP JUDr. Ondrejom Repom a hovorí: „**My dokopávame uznesko, len potom vo vzťahu k hm tomu opatreniu, aby sme mohli robiť žandárov. Tak to by sme vedeli ešte dneska vyriešiť? Dobre. A vy ste jak na tom? Čakáte hej? (...) Nejakých desať minút, keď nám ešte dáš, tak cca o trištvrte tam vieme byť.**“, čo tak ako je už uvedené vyššie dokumentuje súčinnosť obvinených pri vydávaní inkriminovaného uznesenia s menovaným prokurátorom ÚŠP.

V ďalšej časti zvukového záznamu a jeho prepisu Ján Čurilla hovorí: „**Ja by som tam nedával ehm ešte tento NBÚ, lebo to NBÚ to nemá s ňou** (mjr. Mgr. Diana Santusová) **ako s tou pičou nič spoločné, vieš. Ona podľa mňa robí na objednávku služby.**“, čo jednoznačne preukazuje, že uznesenie ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 bolo vydané bez relevantného podkladu, keďže dva z troch úradných záznamov, ktoré boli prezentované ako podklad realizačného návrhu, sa týkali práve činnosti NBÚ.

Skutočnosť, že uznesenie ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 bolo tvorené v čase, keď ešte nebol spracovaný realizačný návrh, ktorý mal byť jeho podkladom, okrem vyššie analyzovaných zvukových záznamov a výpovede obvineného Milana Sabotu, dokazuje aj ďalšia časť tohto zvukového záznamu a jeho prepis, kde najskôr Róbert Magula hovorí: „**(...) na Vyšvádera, že ty budeš mať oné, krstné meno, lebo že to máš na žiadosti jedna vec a povedal, že neni vhodné ich vôbec lustrovať. Neni vhodné ich vôbec lustrovať, lebo oni, keď sa náhodou nechali sami blokovať, tak im to, že hneď cinkne.**“, na čo Ján Čurilla reaguje: „**Daj bez, tak napíš do realizáku, daj nejakú poznámku, že osoby z dôvodu ich zaradenia neboli zatiaľ vylustrované, aby nedošlo k vyzradeniu, zmareniu účelu trestného konania.**“ O chvíľu Róbert Magula hovorí: „**Ale len v stručnosti my napíšeme henten oný realizák.**“

Zo zvukového záznamu a jeho prepisu je evidentné, že obvinení tvoria uznesenie ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021, pričom nevychádzajú zo žiadnych podkladov a Ján Čurilla len živelne diktuje: „zo strany bližšie nestotožnených osôb majúcim vzťah k slovenskej informačnej službe, ďalej len es í es, oslovení eh oslovení a dáme bez tých odsekov, boli oslovení doposiaľ nestotožnení príslušníci odboru inšpekčnej služby Západ (...), aby z titulu svojho, eh aby (...) z titulu svojho služobného zaradenia (...) skupina vyšetrovacieho tímu, zriadeného za účelom (...) vyšetrovania podozrení, podozrení z ovplyvňovania svedkov členmi skupiny, členmi (nezrozumiteľné slovo) podozrení z ovplyvňovania svedkov členmi skupiny OČISTEC (...), tak, ktoré konanie je vedené na o i s z pod č é v é es ú i es, ako aj ďalších súvisiacich konaniach, a tam máš toto, od pomlčka, zhromažďovali v prebiehajúcich trestných konaniach (...) informácie, a tieto (...)“, pričom aj ďalšia časť zvukového záznamu korešponduje s obsahom uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021.

Zámer začať úmyselne trestné stíhanie, ktoré by reálne smerovalo proti vedúcej vyšetrovacieho tímu Oblúk, dokumentuje časť zvukového záznamu a jeho prepis, kde Ján Čurilla hovorí: „Toto by som da preč. Aj toto by som dal, že ďalších týchto príslušníkov ozbrojených zborov, **by som vyslovene len na tú inšpek, len na tú ako Santusovú začal.**“ Ján Čurilla pokračuje: „A tu by sme ten motív dali. Z dôvodu, z dôvodu zakrytia ich trestnej“, Pavol Ďurka nadviaže: „es í es za vopred prisľúbený finančný prospech, ja by som tam dal to podplácanie.“

Z ďalšej časti zvukového záznamu a jeho prepisu vyplýva kontaktovanie Milana Sabotu s Petrom Scholtzom za účelom vybavenia súhlasného stanoviska s tým, aby vyšetrovanie v danej veci vykonával vyšetrovateľ NAKA PPZ, kde Milan Sabota hovorí: „Budem tam potrebovať tvoj súhlas (nezrozumiteľné slová). Môžeme? Áno? Dobré. Ďakujem. Dobré, zavolám, tak môžem na telefón, hej? Dobré, tak sme dohodnutí, keď to budeme mať, tak volám.“

O aktívnej účasti Milana Sabotu na vytváraní uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 svedčí aj časť zvukového záznamu a jeho prepisu, kde Milan Sabota radí Pavlovi Ďurkovi a Jánovi Čurillovi, ktorí sa účelovo snažia opísané konanie kvalifikovať ako trestný čin sabotáže, keď povie: „Musí sa smerovať voči celku, nie voči jednotlivcom. Voči inštitúcii, nie voči ľuďom, ktorí pracujú v inštitúcii. Ale ona nezne hm, ona neznefunkční políciu ako takú (...) to by musel byť útok na policajný zbor ako taký.“, na čo Ján Čurilla reaguje: „**Neviem, či tam sabotáž najebeme do toho.**“ Milan Sabota pokračuje: „Ona či, ona keď útočí len na jednu zložku polície, lebo ona by musela narušiť riadny chod polície ako taký.“, na čo Ján Čurilla povie: „Tak tam sabotáž nejeb zatiaľ do začatia. Iba zneužitie právomoci a korupciu.“ Milan Sabota upozorňuje: „(nezrozumiteľné slová) tam treba aj zakomponovať to, že zo svojej pozície využívajú prvok moci a svoje právomoci využívajú na toto. Lebo tam musí byť ten prvok tej moci, pri tri dva šestke.“ Ján Čurilla hovorí Pavlovi Ďurkovi: „No vytlač to, daj to ešte Milanovi, on má s tým viac skúsenosť s tou tri dva šestkou, nech to tam ešte dokomponuje.“ Milan Sabota sa na to pýta: „A čo sa týka toho, že ona si vyžiadala nad rámec vecí, ktoré ona (nezrozumiteľné slová)? Takže aj béčko by tam môže, prekročí svoju právomoc.“ (§ 326 ods. 1 písm. b) Trestného zákona).

Skutočnosť, že začatie trestného stíhania neodôvodňovali žiadne relevantné poznatky dokazuje časť zvukového záznamu a jeho prepis, keď Ján Čurilla povie: „Korupcia tam musí byť nejaké záznamy alebo niečo z čoho to bude vyplývať naozaj, že to proste nemôžeme tam dať len, pretože my vieme, že to určite nerobili len. Vieš? To treba tiež dať chalanom na.“ (operatívny pracovník, aby vytvorili úradný záznam, z ktorého by vyplývali informácie odôvodňujúce kvalifikáciu konania ako korupčného trestného činu).

Vo vzťahu k fabrikovaniu právnych kvalifikácií poukazujem na časť zvukového záznamu a jeho prepis, kde Ján Čurilla hovorí: „(...) Milanovi hovorím, že nech tam ešte pozrie, nech tam dokomponuje to krivé obvinenie.“ Pavol Ďurka reaguje: „A návod tam nedáme? Alebo vydieranie?“, na čo Ján Čurilla odpovedá: „Oni ešte nevydierajú, len (nezrozumiteľné slová), oni len to robia v tom úmysle, že ich budú.“

Priamy podiel Milana Sabotu na nezákonnom fabulovaní uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 preukazuje aj časť zvukového záznamu a jeho prepis, kde Milan Sabota upozorňuje: „A tuto nechcete tam zakomponovať, že bližšie nestotožnených osôb majúcich vzťah k Slovenskej informačnej službe oslovením doposiaľ nestotožnení príslušníci odboru inšpekčnej služby Západ, ktoré, vieš, v tom teda, že lebo tam máte korupciu, hej? Prijímanie a podplácanie. A tak ako si hovoril, že aby tam bolo zakomponované to, že a za tieto ich služby im bola sľúbená nenáležitá, uhm výhoda.“, na čo Pavol Ďurka reaguje: „Pod' tuto si sadnúť Milan k tomu, pod' a.“, a Ján Čurilla pokračuje: „Rovno dopisuj. Rovno dopisuj, potom ti to zasa pozrieme, dobre?“

Ďalšia časť zvukového záznamu a jeho prepis svedčí o snahe účelovo založiť príslušnosť ÚŠP, kde Ján Čurilla hovorí: „Aj korupcia tam je, to musí byť vyslovene len aby bola príslušná špeciálna. Lenže tam je to také, že mali by niečo oni z toho mať len.“, na čo Pavol Ďurka nadväzuje: „To opatrenie preto potrebujeme, aby sme mohli žandárov robiť.“ Milan Sabota navrhuje: „dva deväť šesťka?“ (§ 296 Trestného zákona - trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny, na ktorý je vecne príslušný ÚŠP).

Proces zabezpečovania súhlasného stanoviska dočasne povereného riaditeľa ÚIS dokumentuje časť zvukového záznamu a jeho prepis, kde Milan Sabota informuje: „Šolc mi volal. Sa mi ozval pred piatimi minútami, že je pripravený, ja som mu vysvetlil, že prokurátor urobil opatrenie na výberko, nech dá, že tam bude vyžadovať jeho súhlas, on povedal, že nevedí, to je, prídi, príďte, ja vám to podpíšem ten súhlas (nezrozumiteľné slová), že aj sa pýtal, že kedy, hovorím mu pravdepodobne dneska.“

Účelovosť právnej kvalifikácie konania ako korupčného trestného činu a jej spochybňovanie zo strany samotných obvinených vyplýva aj z časti zvukového záznamu a jeho prepisu, kde sa Milan Sabota pýta: „Jak máte podchytené to prijímanie, to podplácanie?“ Ján Čurilla odpovedá: „To bude podľa mňa, len oné, len nejakými neviem či, len nejakými úradnými záz hm, nejakými operatívnymi informáciami, že majú, majú mať ee toto potom za to sľúbené nejaké odmeny. Vieš, len to je také, že vieš.“, čo zároveň dokazuje aj fakt, že uznesenie a jeho prepis obvinený tvoria bez akéhokoľvek relevantného podkladu, ktorý by mali reálne v tom čase k dispozícii. Milan Sabota pokračuje: „To z ničoho inšieho nebude vyplývať, len z toho realizačného, vieš. Tak jak mi to otrepal o hlavu prokurátor, keď mi ho zrušil to uznesko. Akože ide mi len o to, že nechcem teraz niečo hovoriť, hej? Jakože niekedy menej je viac.“ Ján Čurilla na to reaguje: „No dobre, ale keď týmto nezaložíme príslušnosť špeciálu. Vieš, tú my musíme založiť.“ Milan Sabota opäť navrhuje kvalifikáciu: „A dva deväť päť šesťka? Tam nemáme potvrdené, že by išlo o organizovanú skupinu osôb pracujúcich.“, na čo mu Ján Čurilla skočí do reči: „Tam musí byť zločinecká skupina.“ Milan Sabota pokračuje: „No dobre, a Petrov a Petrov teda?“, Ján Čurilla nadviaže: „Osoby pracujúce v prospech zločineckej skupiny, ktorá je vyšetrovaná v Očistci?“, Milan Sabota súhlasne povie: „Áno, tak.“ Ján Čurilla na to hovorí: „Jasné, dajte ta, daj tam zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny namiesto týchto.“ Milan Sabota pokračuje: „(...) a teraz dáme, že by som, že zo strany ee týchto osôb majúcich vzťah ee, nie že

k Slovenskej informačnej službe, ee zo strany týchto osôb boli oslovení doposiaľ nestotožnení príslušníci ee tejto, odboru inšpekčnej služby západ za účelom vieš tohoto." Ján Čurilla na to povie: „Tak tam podľa mňa by tá zločinecká skupina mala byť nejakým spôsobom zadefinovaná.“ Pripája sa Pavol Ďurka: „Ale musíš zas vyskladať štruktúru na zločineckú.“, na čo Ján Čurilla odpovedá: „Ale my ich dáme iba činných pre zločineckú, pre zločineckú skupinu, ktorá je vyšetrovaná v rámci Očistca. **Vieš, za korupciu, Pa'lo, keď to bude len na úradných záznamoch, že to nikto eh nepotvrdí, vieš jak svedok, ee to bude také, že, to bude prúser, hej, hej, keď to odstúpi na krajský, hej, to nie tak by som, tam není veľa toho, veď pozri ee daj aha doposiaľ v presne nezistenom v čase od doby (nezrozumiteľné slová) Očistec, v náplni ktorej je, v náplni ktorej je, chod' tam, kde je v náplni ktorej je, okrem iného aj odhaľovanie a vyšetrovanie ee, ee vyšetrovania prevažne korup, rozsiahlej prevažne korupčnej (nezrozumiteľné slovo) činnosti páchanej zločineckou skupinou v rámci štruktúrach páchanej zločineckou štruktú skupinou.“**

Vo vzťahu ku koncipovaniu uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 obvinenými v čase, keď realizačný návrh nebol schválený riaditeľom odboru Bratislava, NAKA PPZ, povereným riadením dočasne neobsadenej riadiacej funkcie poukazujem na časť zvukového záznamu a jeho prepis, kde Branislav Dunčko hovorí: „Realizák je podpísaný Koščom, ty ne, nevybehneš?“ Peter Turňa sa pýta: „Kam treba?“ Branislav Dunčko odpovedá: „Za Súkupčákam pre podpis. Idem mu zavolať.“ Pavol Ďurka reaguje: „Len dočkaj, tam tú zločineckú ešte namontujeme.“ Róbert Magula povie: „Už je to podpísané Koščom.“ Ján Čurilla odpovie: „To nevadí, oni môžu dať eh realizák aký chcú.“ A pokračuje: „Cinkni, že či tam treba tým pádom celú tú, no tú zločineckú, ktorá je vlastne stíhaná v tri tri jednotke, že ju tam prekopírovať. A vieš, prekopíruješ tam tú zločineckú, takže (nezrozumiteľné slová) to návetie. Ne, nekopírovali celú, len také to návetie. Tam dať a pre túto skupinu sú činné osoby, ktoré konajú tak, a zbytok ostane. Aby zakryli trestnú činnosť tej, tejto zločineckej skupiny.“ Pavol Ďurka na to povie: „Ale to nemáš nikde (nezrozumiteľné slová).“ Milan Sabota navrhne: „No ale to vyplýva aj z výpovede Petrova, nie? Lebo tam je aj to en bé účko zapojené, tam je aj Makó zapojený.“ Pavol Ďurka reaguje: „**Len to by si musel vytvoriť zločineckú skupinu takú, že na vrchu je Košč a potom sú tam štruktúra en bé ú, štruktúra es l es, vieš.**“

K účelovej právnej kvalifikácii, účelovej príslušnosti ÚŠP a zjavnej nedôvodnosti začatia trestného stíhania upriamujem pozornosť aj na ďalšiu časť zvukového záznamu a jeho prepisu, kde Pavol Ďurka povie: „Ja by som tam nemotal tú zločineckú.“, na čo Ján Čurilla reaguje: „Dobre, **ale budeme tam vedieť tú korupciu namotať? Vieš.**“ Pavol Ďurka povie: „Však mám záznam. **Jak ste napísali realizák? Tak, že má za to voľačo sľúbené?**“ Branislav Dunčko odpovedá: „Však jak to je plus mínus, ja som to tak.“ Pavol Ďurka povie: „No ukáž ten realizák.“ Ján Čurilla pokračuje: „Lebo ozaj to vyplýva len z realizačného návrhu, no však dobre, tak vyplýva to z realizačného návrhu, však ale my ani, my neobviňujeme. My len začíname.“, ktorá zároveň tiež dokazuje vytváranie uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 bez znalosti realizačného návrhu obvinenými. Ján Čurilla pokračuje: „Po tomto môžeme hrať na tú ko, onú korupciu, ale to potom musí byť aj.“, na čo Milan Sabota odpovedá: „Tak toto potom pozrite, keď nemáte korupciu. To vyplýva už z úradných záznamov, nie?“ Ján Čurilla reaguje: „**Ale, že či to je príslušný špeciál na to.**“ Milan Sabota odpovedá: „Trestné činy korupcie, a toto je trestný čin korupcie. To je prijímanie nenáležitej výhody. A tam ak bude teda operatívnymi záznamami

potvrdené, že by mala mať zabezpečený tím kariérny postup, odmeny nad rámec tých povinností, ktoré ona zisťovala, tak eh teoreticky a nemusí tam byť to prijímanie, podplácanie teda. A nemusí tam byť tá zločinecká." Pavol Ďurka reaguje: „Ten **záznam treba o (nezrozumiteľné slovo) spraviť.**“ Ján Čurilla na to povie: „Musí byť keď, keď chceme na, **keď chceme na tú začať aj, že tam je aj korupcia,** tak to musíme my z niečoho vychádzať. **Že tam musí byť nejaký záznam,** že niekde bolo proste, ja neviem, získané, zistené, že má mať ona (mjr. Mgr. Diana Santusová) za to sľúbený potom nejaký kariérny postup, respektíve nejaké iné nenáležité výhody.“, čo zároveň svedčí aj o neakceptovateľnom fabulovaní korupčného konania vedúcej vyšetrovacieho tímu Oblúk mjr. Mgr. Diany Santusovej s cieľom ju za každú cenu kriminalizovať a tak odstaviť od vedenia tímu a vyšetrovania podozrení z ovplyvňovania trestných konaní. Ján Čurilla na to reaguje: „Kuknite tie záznamy, alebo keďže treba napísať (nezrozumiteľné slová). No lebo potom tam je zalo, tam potom není príslušný špeciál.“

Úmysel za každých okolností začať trestné stíhanie, ktoré bude smerovať proti vedúcej vyšetrovacieho tímu Oblúk v snahe zmariť tímom vedené vyšetrovanie, dokumentuje aj ďalší zvukový záznam z 12.09.2021 od 14:49:45 h do 14:58:40 h vyhotovený v služobnom motorovom vozidle evidovanom v pôsobnosti NAKA PPZ na základe príkazu Okresného súdu Bratislava III, č.p.: Ntt 57/2021-2-V-OSBAIII z 26.05.2021 a jeho následného predĺženia na základe príkazu Okresného súdu Bratislava III, č.p.: Ntt 89/2021-2-V-OSBAIII z 20.09.2021, kde Martin Novák, vedúci 2. operatívneho oddelenia NAKA PPZ telefonuje s neznámou osobou, s ktorou sa rozpráva o realizačnom návrhu NAKA PPZ zo 06.09.2021 uniknutom do médií a hovorí: „(...) tam vôbec neišlo o podstatu, čo tam je napísané, vieš, vieš, ťa, ťažko, ani ti to takto nemôžem povedať, ale tam išlo iba, že rýchlo kvôli tomu, čo Žilinka zrušil, procesne aby voláke veci mohli ísť. **Tak bolo treba znovu začať to oné, stíhanie. Vieš, a voláčo bolo treba napísať** jako, ale, ja, jakože samozrejme. Keď si to tam že po, pozrieš, celé si to prečítaš, tak jakože hneď vieš, že kto je ten a ten. Len tam ide o tú policajnú časť a hentá tá druhá, tá vlastne nás, nepoviem, že nezaujímala, **ale tam išlo iba hocičo, aby sa mohlo, vieš, aby, aby bol realizák (nezrozumiteľné slovo), aby sa za, začalo robiť.**“ Neznámy muž na to hovorí: „Maťo, všetkému rozumiem, ale je tam tvoj podpis. Hentaká kokotina, to jak, jako vieš jaká je to kokotina tam napísaná.“, na čo Martin Novák reaguje: „Viem a Dano na druhej strane z môjho, z mojej pozície, ja to môžem iba jako schváliť, ka s tým nič iné nemôžem robiť. No však ja, ja som, **ja keď som si to čítal, ja som prevrátil s očami,** ale jediné, čo som to mohol, tak jakože posunúť ďalej, však nech sa to preverí alebo nepreverí. (...) som počul, že sa skopírovali staré uzneská, len aby voláčo bolo. (...) Vieš jakože, že to ja ja som nemal ani to ne, že teraz alibisticky hovorím, ja som inú možnosť ani nemal jako podpísať to. (...) Oni z toho musia voláčo vykorčuľovať a povedať si, že prečo to tak chceli, prečo to tak robili, kto im to kázal, alebo čo. (...) Prečo to tak robili, prečo to tak robili, ja, ja neviem prečo to tak robili, ale to od toho som není ja no. A ono, ono sa, oni sa odvolávali na voláčo z minulosti a na voláké ďalšie procesné úkony, čiže ja neviem kvôli voláčomu to asi tak potrebovali, a alebo možno že, alebo možno že to bol ten prvý realizák tak sprave, keď som tam ja ešte nebol, tak možno žer bol tak spravený a teraz zmenili iba dátum ja neviem.“

Uvedená komunikácia a vyjadrenia Martina Nováka, ktorý ako vedúci 2. operatívneho oddelenia NAKA PPZ podpísal realizačný návrh zo 06.09.2021, pričom tento bol de facto druhou prepracovanou verziou prvého realizačného návrhu

zo 16.07.2021, ktorý je podrobne rozobratý vyššie, nasvedčujú tomu, že skutočnosti uvedené v danom realizačnom návrhu, ktoré boli v podstate skopírované z realizačného návrhu zo 16.07.2021 a dotvorené, sa nezakladali na pravde a realizačný návrh bol spracovaný účelovo s cieľom za každú cenu opätovne začať trestné stíhanie, ktoré bolo uznesením GP SR č. k. IV/3 Pz 74/21/1000-3 z 24.08.2021 zrušené.

Konanie obvinených Jána Čurillu, Pavla Ďurku, Milana Sabotu a Štefana Mašina spočívajúce vo vykonštruovaní podkladov, realizačného návrhu, ako aj samotného uznesenia ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 vrátane jeho skutkového a právneho základu, a to s vedomím dočasne povereného riaditeľa ÚIS, obvineného Petra Scholtza, dokonca za jeho aktívnej účasti a pomoci obvineným, nemožno v kontexte vyššie uvedených skutočností vyhodnotiť inak ako neakceptovateľné, spreneverujúce sa ich poslaniu, a to s cieľom kriminalizovať príslušníkov ÚIS z vyšetrovacieho tímu Oblúk, vlastných kolegov policajtov, ktorí mali len tú „smolu“, že boli zaradení do uvedeného tímu a vykonávali činnosť, na ktorú ich splnomocnil zákon, teda preverovali a vyšetrovali podozrenia z možnej trestnej činnosti, okrem iného aj príslušníkov NAKA PPZ.

Nad rámec vyššie uvedenej argumentácie k uzneseniam krajského súdu z 01.10.2021, ktorými obvinených prepustil z väzby:

Pokiaľ ide o konštatovanie krajského súdu, že na zvukových záznamoch je zachytená náležitá, neformálna, pracovná debata či diskusia kompetentných osôb na pracovisku, zameraná na čo najpresnejšiu formuláciu skutku a na uvedenie správnej právnej kvalifikácie, takáto profesionálna diskusia kompetentných osôb na pracovisku o koncipovaní skutkovej vety a pri posudzovaní toho, aký trestný čin zodpovedá zistenému skutkovému stavu je bežná a častá, a priam potrebná pre zabezpečenie čo najvyššieho stupňa objektivity záverov, pričom k takejto forme diskusie v rámci orgánov objasňujúcich trestnú činnosť dochádza a musí dochádzať najmä v zložitých trestných konaniach, musím s ním kategoricky nesúhlasiť.

Nie je sťažnostnému orgánu zrejmé, na základe čoho, resp. na základe informácií od akého orgánu, subjektu, osoby alebo z akého prostredia, dospel krajský súd k záveru, že vyššie analyzovaná komunikácia zaznamenaná na zvukových záznamoch, je u orgánov objasňujúcich trestnú činnosť bežná a častá, inak povedané odkiaľ čerpal krajský súd istotu, že orgány činné v trestnom konaní pri koncipovaní skutkových viet v uzneseniach o začatí trestného stíhania, resp. o vznesení obvinenia, vedú často a bežne takúto komunikáciu, keďže krajský súd nie je orgánom činným v trestnom konaní a Trestný poriadok ho ani nespĺnomocňuje na postup podľa § 199, resp. § 206 Trestného poriadku, takže nemôže vychádzať ani z vlastných skúseností pri tvorbe spomínaných rozhodnutí.

Predpokladám, že každému subjektu zainteresovanému na trestnom konaní je zrejмый rozdiel medzi debatou osôb podieľajúcich sa na rozhodnutí v trestnej veci, o tom, či je alebo nie je nejaká skutková okolnosť preukázaná, tak ako na to poukázal krajský súd a vyššie podrobne analyzovanou komunikáciou obvinených pri svojom a účelovom konštruovaní skutku, za ktorý začali trestné stíhanie s cieľom vytvoriť základ na zadržanie vedúcej vyšetrovacieho tímu Oblúk ako preventívneho úkonu proti vlastnému zadržaniu.

Opätovne zdôrazňujem, že krajský súd ako sťažnostný súd v rámci rozhodovania o väzbe má nepochybne Trestným poriadkom presne vymedzené

právomoci, ale aj povinnosti a mantinely, ale rozhodne nepatrí medzi orgány činné v trestnom konaní, ktorými sú podľa Trestného poriadku výlučne prokurátor a policajt. Inak povedané, ak krajský súd vo svojich rozhodnutiach označil inkriminovanú komunikáciu za profesionálnu, náležitú, neformálnu, pracovnú diskusiu kompetentných osôb, pričom už ale neuviedol ktorý konkrétny zvukový záznam tento jeho záver odôvodňuje, resp. z ktorého konkrétneho dôkazu mu takéto konštatovanie vyplynulo, tak z pozície orgánu činného v trestnom konaní, musím takéto hodnotenie jednoznačne odmietnuť. Prokurátor je na rozdiel od krajského súdu orgánom činným v trestnom konaní, prokurátor je subjektom, ktorý Trestný poriadok definuje ako orgán oprávnený začať trestné stíhanie a rovnako tak aj vzniesť obvinenie konkrétnej osobe, prokurátor je osobou, ktorá disponuje praktickou skúsenosťou pri tvorbe uznesení, ktoré si vyžadujú formulovanie skutkovej vety, prokurátor pozná zákonný proces koncipovania skutkovej vety a vydávania uznesenia podľa § 199, resp. § 206 Trestného poriadku, a preto síce s náležitým rešpektom k rozhodnutiam súdnych autorít, ale predsa jednoznačne vyslovujem záver, že komunikácia obvinených a ďalších príslušníkov NAKA PPZ zadokumentovaná na zvukových záznamoch rozhodne nie je a nemôže byť vyhodnotená ako štandardná a dokonca profesionálna diskusia kompetentných osôb.

V súvislosti s hodnotením inkriminovanej komunikácie len príkladmo zopakujem niektoré, vyššie zanalyzované vyjadrenia do komunikácie zapojených osôb, ako: „Lebo tá oná nenáležitá výhoda, ale to nemám nijak špecifikované, takže či voláke povýšenie alebo dačo. (...) uznesenie o začatí není (nezrozumiteľné slová), tam píšeme čo chceme.“, „Treba oné niečo, treba vyhodiť uznesko ee, nejaké tieto (úradné záznamy), aby to malo reálne základy eee.“, „Toto robili židia v šesdesiatom siedmom, volá sa to preventívny úder.“, „Dobre, ide za ním (za ministrom vnútra SR) teraz riaditeľ ú í es a idú vymyslieť, že či sa im podarí zastaviť tú pani.“, „Šak keď nie, nech dá echo, my ju zastavíme do piči.“, „Lebo nemyslím si, že je cesta ju ujsť po procesnej stránke, ale ju jednoducho zdiskreditovať, že ona robí takéto caviky a nech ju odvolajú odtiaľ.“, „Potom už fakt, že oné spravíť len to, že normálne, jak podozrivú ju zadržat' a zaistiť jej spis. A čo tam vlastne v tom spise majú, aby sme vedeli, čo tam motajú.“, „Treba vyhodiť realizák, že potom, čo on, Zaplatilek vstúpil do služieb es í es, tak prostredníctvom svojej jebačky Santusovej sa snaží zistiť informácie z vyšetrovacích spisov s pôjdeme si ich zobrať naspäť.“, „Koho, kto, čo púšťa zas do piči? Ideme zatvárať všetko kurva. Za je, za radom. Ideme zaistiť spisy na inšpekciu.“, „Nejaký realizák, do piči normálne spravíť (...).“ „Veď vy máte z prostredia od, od informátorov rôznych eh takéto informácie, že jemu (Jánovi Káľavskému) za to sľúbili nejaké však, do piči, keď tam dáte aj, že mu sľúbili bárs čo.“, „Len ju treba, ako keby, ju normálne spravíť. A do väzby jebnúť.“, „Zapálime jej auto. Kanistrom.“, „A to džíp í esko skôr jej pod auto, ale neprocesne dáme.“, „Máme za čo začať?“, „Začať je vždycky za čo.“ „V hrubých rysoch.“, „No nie v hrubých rysoch. To musí byť to očko pičko.“, „Vieš, za korupciu, Pafo, keď to bude len na úradných záznamoch, že to nikto eh nepotvrdí, vieš jak svedok, ee to bude také, že, to bude príser.“, „Dobre, ale budeme tam vedieť tú korupciu namotať? Vieš.“, „Však mám záznam. Jak ste napísali realizák? Tak, že má za to voľačo sľúbené?“, „Musí byť keď, keď chceme na, keď chceme na tú začať aj, že tam je aj korupcia, tak to musíme my z niečoho vychádzať. Že tam musí byť nejaký záznam, že niekde bolo proste, ja neviem, získané, zistené, že má mať ona za to sľúbený potom nejaký kariérny postup, respektíve nejaké iné nenáležité výhody.“, pričom bez ohľadu na to, či sú zasadené do komunikácie (v texte vyššie) alebo z nej takto extrahované, ich význam sa nemení a je jednoznačný a pri objektívnom úsudku, takéto komunikácie rezolútne

nie ani náležitá, ani pracovná, ani profesionálna a už vôbec nemožno vysloviť, že ide o komunikáciu kompetentných osôb.

K vyššie uvedenému považujem za potrebné doplniť, že ak toto mala byť bežná pracovná debata, tak potom treba položiť otázku, ako by mala vyzeráť debata obvinených o skutku, ktorý sa koncipoval podľa dopredu zvolenej právnej kvalifikácie, ktorú by už krajský súd považoval za nie bežnú, nie náležitú, nie profesionálnu diskusiu.

Ak krajský súd konštatoval, že na zvukových záznamoch, ktoré krajský súd nazýva odposluchmi, je zachytená neformálna komunikácia kolegov o danom skutku, ktorá podľa krajského súdu potvrdzovala operatívne poznatky, ktoré obvinení mali, napr. že mjr. Mgr. Diana Santusová zhromažďuje spisy Petra Petrova, ďalej že sledujú videozáznam zo stretnutia mjr. Mgr. Diany Santusovej a Branislava Zuriana, opomenul uviesť, ktoré konkrétne zvukové záznamy tieto operatívne poznatky dokazujú, pričom dávam do pozornosti, že z vyšetrovacieho spisu ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 nevyplýva, že mjr. Mgr. Diana Santusová zhromažďovala spisy, ktoré sa týkali osoby Peter Petrov, ale z jej žiadosti z 08.07.2021 zabezpečenej do uvedeného spisu je zrejmé, že postupom podľa Trestného poriadku od príslušného orgánu činného v trestnom konaní žiadala o fotokópie zápisníc o výsluchoch osoby Peter Petrov, a zároveň uvádzam, že predmetný videozáznam obvinení nesledovali 16.07.2021, teda v deň, keď koncipovali skutok, tak ako je v rozhodnutí krajského súdu prezentované, pretože v daný deň ním ešte nedisponovali, ale až v dňoch 17.07.2021 a 18.07.2021, čo zo zvukových záznamov vyhotovených z uvedených dní jednoznačne vyplýva. Navyše nie je zrejmé, ako tieto udalosti majú dokazovať údajnú trestnú činnosť členov vyšetrovacieho tímu Oblúk, keďže postup mjr. Mgr. Diany Santusovej podľa Trestného poriadku a jej niekoľkokosekundové stretnutie s Branislavom Zurianom po jeho výsluchu na ÚIS, pri vozidle zaparkovanom v blízkosti budovy ÚIS, v ktorom sa nachádzala osoba, ktorá bola identifikovaná ako Michal Kormaňoš, a ktorá svoju prítomnosť a stretnutie s mjr. Mgr. Dianou Santusovou na uvedenom mieste ozrejmla vo výsluchu svedka, rozhodne nezakladajú podozrenie zo spáchania akéhokoľvek trestného činu.

K tvrdeniu krajského súdu, že prípadná absencia realizačného návrhu nemôže spôsobiť vznik trestnej zodpovednosti, pretože povinnosť vyšetrovateľa PZ začať trestné stíhanie Trestný poriadok od existencie realizačného návrhu neodvodzuje, ale ho v § 199 ods. 1 zakladá na existencii trestného oznámenia alebo iných informácií o trestnom čine uvádzam, že ak sa o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania dozvie policajť inak ako z trestného oznámenia, nepostupuje podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, ale podľa odseku 2 tohto zákonného ustanovenia. V prípade, ak sa trestné stíhanie nezačína vykonaním zaisťovacieho úkonu, neodkladného úkonu alebo neopakovateľného úkonu, a začína sa vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania, vyžaduje sa, tak ako v prípade § 199 ods. 1 Trestného poriadku, kde sú konkrétnou osobou oznamované skutočnosti, že bol spáchaný trestný čin, zachytené v trestnom oznámení, aby skutočnosti odôvodňujúce začatie trestného stíhania, o ktorých sa dozvedel policajť inak ako z trestného oznámenia, napríklad operatívno-pátracou činnosťou, resp. od osoby konajúcej v prospech PZ alebo od informátora, boli spracované do realizačného návrhu, tak ako to vyplýva z vyššie uvedeného nariadenia ministra vnútra SR č. 175/2010 a nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 96/2016, pričom tento

postup je uložený príslušníkovi PZ obligatórne a nie ako možnosť, o čom zrejme krajský súd nemal vedomosť.

Pokiaľ ide o konštatovanie krajského súdu, že okolnosť, že obvinení skutočne disponovali operatívnymi poznatkami o možnej trestnej činnosti príslušníkov ÚIS, vyplýva nielen z ich výpovedí po zadržaní, zo zvukových záznamov, ktoré krajský súd nazval odposluchmi, ale aj z dôkazov zabezpečených následne po vydaní inkriminovaného uznesenia, ktoré pôvodné indície potvrdzovali, uvádzam, že tak ako na iných miestach, ani v tejto časti krajský súd nekonkretizoval, ktoré zvukové záznamy a iné dôkazy dosvedčujú indície o snahe príslušníkov ÚIS označených v realizačnom návrhu ako podozrivé osoby, kriminalizovať obvinených za účelom zastavenia nimi vedených vyšetrovaní, resp. o prepojení osôb podozrivých zo závažnej trestnej činnosti na uvedených príslušníkov ÚIS, pretože zo žiadneho dôkazu zabezpečeného vo vyšetrovacom spise ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 nevyplýva konanie členov vyšetrovacieho tímu Oblúk uvedených v realizačnom návrhu ako podozrivých, ktoré by zakladalo podozrenie z páchania akejkoľvek trestnej činnosti týchto osôb, konkrétne ani z manipulovania dôležitých svedkov, ani zo snahy kriminalizovať členov pracovnej skupiny „Očistec“ a už vôbec nie z korupčného konania, ktoré je tiež predmetom inkriminovaného uznesenia o začatí trestného stíhania.

K svedeckým výpovediam, na ktoré krajský súd vo svojich rozhodnutiach poukázal ako na dôkazy potvrdzujúce operatívne poznatky obvinených, pričom je potrebné konštatovať, že krajský súd si pri svojom hodnotení dôkazov prakticky bezvýhradne a nekriticky osvojil obhajobné tvrdenia obvinených, ktoré fakticky nehodnotil, ale len prevzal, uvádzam nasledovné.

Svedok Boris Beňa v trestnej veci ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 vypovedal, že nemal vedomosť o prepojení príslušníkov SIS na ÚIS, mal len informácie o prepojení pracovníkov a managementu vedenia SIS a vedenia NAKA PPZ.

Z výpovede svedka Petra Petrova v trestnej veci ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 nevyplýva jeho vedomosť o prepojení členov vyšetrovacieho tímu Oblúk na SIS ani o žiadnej ich trestnej činnosti, jedinou informáciu, ktorú k tímu uviedol bola, že v tíme by sa mali nachádzať aj osoby z NAKA, a že zháňajú k jeho osobe informácie.

Svedok Matej Zeman v trestnej veci ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 neuviedol vo svojej výpovedi ani jednu skutočnosť, ktorá by nasvedčovala podozreniu z páchania trestnej činnosti členmi vyšetrovacieho tímu Oblúk. Ak krajský súd tvrdí, že k Mgr. Diane Santusovej svedok vypovedal, že išlo o milenkú člena skupiny Takáčovcov Martina Mikulca, táto bola policajtkou na inšpekcii, dovolím si poznamenať, že uvedené tvrdenie krajského súdu sa nezakladá na pravde, keďže svedok uviedol len to, že si spomenul, že Martin Mikulec sa stretával a spával s jednou vyšetrovateľkou, ktorá sa volala Diana (priezvisko neuviedol) a mala prejsť na inšpekčnú službu (dokonca ani presne nevedel, či na inšpekčnej službe pôsobí, keďže na ňu len mala prejsť), svedok ju nepozná, nevie ako vyzerá, pričom na otázku, či mu niečo hovorí meno Diana Santusová uviedol, že Diana mu hovorí to ako spomenul tú milenkú Martina Mikulca a Santusová vie, že by mala pracovať na inšpekčnej službe, nevie teda, či to nie je tá milienka Mikulca (prezentoval len jeho hypotetickú domnienku).

Pokiaľ krajský súd konštatoval, že svedok Branislav Rajzik v trestnej veci ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 uviedol, že Mgr. Diana Santusová ho vyhľadala a presviedčala ho, že Mikulcovi dával informácie, aby sa nevracal na Slovensko,

Tiger, hoci v skutočnosti to bol František Böhmm uvádzam, že svedok sa nevyjadril tak, že ho menovaná presviedčala, ale uviedol, že ju zaujímalo, kto Mikulcovi dával informácie, aby nechodil, či to nebol náhodou Tiger, svedok jej povedal, že to bol Fero Böhmm, pričom ona sa tvárila, že jej to nesedí. Svedok vypovedal, že ona chcela počuť, že to bol Tiger, že to z nej tak cítil a povedal jej pravdu, aj keď to asi nebolo to, čo ona chcela počuť. Z uvedenej výpovede nie je zrejmé, že by mjr. Mgr. Diana Santusová presviedčala, resp. vytvárala akýkoľvek nátlak na svedka, poukazujem tiež na fakt, že svedok použil výrazy ako „ona sa tvárila“, „ona chcela počuť...to z nej tak cítil“, ale nevypovedal, že by mu menovaná priamo niečo v uvedenom zmysle povedala. V tejto súvislosti poukazujem na výpoveď svedka Branislava Rajzika z 30.08.2021 v rozhodovanej trestnej veci, podľa ktorej mjr. Mgr. Diana Santusová na svedka netlačila, nehovorila mu, že chce počuť jej verziu, iba si vypočula tú jeho. Na otázku, či bol na svedka pri stretnutí vyvíjaný nátlak zo strany príslušníkov ÚIS, a či niekto chcel, aby krivo vypovedal, uviedol, že nie, to nehovoril nikto a on povedal, že sa nebude motať do ich vecí. Podotýkam, že ak krajský súd tvrdil, že svedok mal byť kamarát „takáčovca“ Martina Mikulca, je minimálne zvláštne, že tento nemal vedomosť o milenke svojho kamaráta, ktorou podľa záveru krajského súdu mala byť mjr. Mgr. Diana Santusová.

Svedok Bernard Slobodník v trestnej veci ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 vypovedal, že nemá vedomosť o prepojení príslušníkov SIS na ÚIS.

Z výpovede svedkyne Kataríny Petrov Pechovskej v trestnej veci ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021 nevyplýva jej vedomosť o prepojení členov vyšetrovacieho tímu Oblúk na SIS, ani o žiadnej ich trestnej činnosti. Ak krajský súd uviedol, že svedkyňa vypovedala, že ju kontaktoval Martin Ciriak, policajt z inšpekcie, že keď im nedá kontakt na Tigra, rozbijú im dom, uvádzam, že uvedené sa z časti nezakladá na pravde, keďže svedkyňa v súvislosti s osobou Martin Ciriak neuviedla, že je to policajt z inšpekcie, ale že je to bývalý policajt z OR PZ Levice a v súčasnosti podľa jej vedomostí pôsobí ako príslušník SIS.

Summa summarum z vyššie uvedených svedeckých výpovedí, ktoré krajský súd prezentoval ako dôkazy dosvedčujúce dôvodnosť trestného stíhania začatého obvinenými uznesením ČVS:PPZ-205/NKA-BA1-2021, nevyplýva žiadne konkrétne podozrenie zo spáchania akejkoľvek trestnej činnosti členmi vyšetrovacieho tímu Oblúk. Predmetnými výpoveďami svedkov ani nebola ozrejmovaná údajná trestná činnosť členov vyšetrovacieho tímu Oblúk popísaná v skutkovej vete inkriminovaného uznesenia, vrátane tej korupčnej. Žiaden zo svedkov neuviedol skutočnosti o akejkoľvek manipulácii svedkov zo strany príslušníkov ÚIS v trestných veciach vyšetrovaných obvinenými, ani o prepojení osôb podozrivých zo závažnej trestnej činnosti na členov vyšetrovacieho tímu Oblúk, a ani o žiadnych nenáležitých výhodách, ktoré by členovia tohto tímu prijali, resp. mali by im byť za ich údajnú trestnú činnosť sľúbené, v tomto smere ani neboli svedkom kladené vyšetrovateľom NAKA PPZ otázky.

Ak krajský súd vyvodil nedôvodnosť trestného stíhania najmä z toho, že zvukové záznamy zabezpečené do trestného konania nie je možné preceňovať (možno predpokladať, že krajský súd zrejme nemal možnosť si ich vypočuť, ak dospel k takémuto ich hodnoteniu), že na začatie trestného stíhania v podstate stačia aj domnienky, špekulácie, klebety (kto s kým spáva, kto je komu blízka osoba, kto koho určite ovláda), že za dohadovanie obvinených na skutku a jeho právnej kvalifikácii môže Krajská prokuratúra Bratislava, ktorá podozrenia obvinených nebrala do úvahy, a preto im neostávalo nič iné ako vyfabrikovať skutok

a nadhodnotiť právnu kvalifikáciu tak, aby bol príslušný ÚSP, že je bežnou praxou v PZ, že sa skutky vytvárajú podľa toho, aby korešpondovali s vybranou právnou kvalifikáciou, a aby tak bola založená príslušnosť tej správnej prokuratúry, že je bežnou praxou, ak uznesenie o začatí trestného stíhania tvoria osoby, ktoré by podľa jeho znenia mali byť osobami poškodenými, nakoľko mohli byť údajnou trestnou činnosťou dotknuté (je snáď v poriadku, ak policajt, ktorý má byť poškodeným vo veci, ktorá sa ho týka, pracuje na tvorbe uznesenia o začatí trestného stíhania?), že je normálne, ak policajti, ktorí by údajnou trestnou činnosťou namierenou proti nim mohli mať procesné postavenie poškodených, si vyberajú svojho vyšetrovateľa, ktorý podpíše nimi vytvorené uznesenie a bude (aspoň formálne) viesť následne dokazovanie, že ak by aj došlo k začatiu trestného stíhania pre vymyslený skutok, tak aj tak by nešlo o trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, pretože absentuje spôsobenie škody inej osobe, konštatujem, že s týmito v rozhodnutiach krajského súdu prezentovanými názormi kategoricky nesúhlasím a poukazujem na podrobnú argumentáciu uvedenú vyššie.

V záujme zachovania objektívneho prístupu k posúdeniu argumentov konštatovaných v predmetných rozhodnutiach krajského súdu dopíňam, že po komplexnom vyhodnotení v trestnom konaní do dnešného dňa zadovážených dôkazov a hľadani determinantov rozhodnutí krajského súdu v tejto veci možno len predpokladať, že krajský súd nemal objektívne možnosť zaoberať sa dôkazmi v takej kvalite ako prokurátor rozhodujúci o sťažnostiach obvinených proti vzneseniu obvinenia, a to jednak pre krátkosť času, ktorým pri rozhodovaní v sťažnostnom konaní o väzbe disponoval, a tiež z dôvodu prítomnosti limitovanej sumy dôkazov vo vyšetrovacom spise v danom čase v porovnaní so súčasným stavom, kedy orgán rozhodujúci o sťažnostiach má k dispozícii podstatne rozšírenú materiu dôkazov, čo je pochopiteľné vzhľadom na rozsah zabezpečených zvukových záznamov a následný proces ich spracovania a vyhotovenia doslovných prepisov, ktorý je obzvlášť náročný a zdĺhavý.

Pokiaľ krajský súd vo svojich rozhodnutiach konštatoval, že nebola zistená dôvodnosť trestného stíhania, na čo obhajca obvinených Jána Čurilla a Pavla Ďurku v médiách reagoval a následne to odznelo aj od iných osôb, častokrát od osôb bez náležitého právnického vzdelania a najmä bez znalosti vyšetrovacieho spisu, že trestné stíhanie obvinených musí byť zastavené, tak zdôrazňujem, že krajský súd konštatoval nedôvodnosť trestného stíhania pri väzobnom rozhodovaní, teda v konaní, ktorého predmetom bolo výlučne rozhodovanie o osobnej slobode obvinených, nie pri rozhodovaní o vine a treste, a aj to nie na základe absencie dôkazov, ale na podklade iného hodnotenia dôkazov, než aké vykonal sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava III a pred ním prokurátor, pričom zabezpečené dôkazy v danej veci možno celkom určite hodnotiť aj inak, tak ako je to podrobne rozvedené vyššie, teda v prospech dôvodnosti vzneseného obvinenia. Ako už bolo uvedené, rozhodnutie o väzbe nie je rozhodnutím o vine či nevine obvinených, súd sa pri rozhodovaní o väzbe nezameriava na hodnotenie viny obvinených, obhajoby obvinených alebo dôkazov spôsobom upraveným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd pri rozhodovaní o väzbe skúma predovšetkým to, či sú splnené materiálne a formálne podmienky rozhodnutia o väzbe.

Z uvedeného je teda zrejmé, že rozhodnutia krajského súdu nie sú pre orgány činné v trestnom konaní žiadnym spôsobom záväzné, s poukazom jednak na štádium trestného konania, v ktorom boli vydané, a tiež s prihliadnutím na vecnú

argumentáciu uvedenú k záverom krajského súdu v nich prezentovaným. Inak povedané, predmetné rozhodnutia neznamenajú pre orgány činné v trestnom konaní povinnosť zrušiť vznesené obvinenie alebo zastaviť trestné stíhanie, pričom možno uzavrieť, že až po vznesení obvinenia sa v rozhodujúcej miere otvára priestor na dokazovanie v prípravnom konaní, v dôsledku čoho sa dôvodnosť vzneseného obvinenia postupne „odkrýva“ (teda buď potvrdzuje, alebo vyvracia) práve dokazovaním, pričom nateraz je vznesené obvinenie vo vzťahu ku každému obvinenému dôvodné s tým, že v prípravnom konaní sa bude pokračovať vo vykonávaní dôkazov, ktoré dôvodnosť obvinenia buď potvrdia alebo rozptýlia.

Pokiaľ ide o sťažnostnú námietku obvinených Jána Čurilla a Pavla Ďurku, že generálny prokurátor SR uznesením sp. zn. IV/3 Pz 29/21/1000-12 zrušil uznesenie o vznesení obvinenia na základe toho, že Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 4Tost/53/2020 zo 07.01.2021 po preskúmaní sťažnosti obvinených proti uzneseniu o ich vzatí do väzby prepustil tieto osoby z väzby z dôvodu, že považoval ich trestné stíhanie za neopodstatnené, pričom podľa obvinených sa tieto nachádzajú v identickej procesnej situácii, keď boli uzneseniami sťažnostného súdu prepustení z väzby na slobodu pre neopodstatnenosť ich trestného stíhania, no ich obvinenia zatiaľ neboli zrušené, uvádzam, že uvedené rozhodnutie generálneho prokurátora SR nebolo odôvodnené len rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Tost 53/2020 zo 07.01.2021, ale predovšetkým inými závažnými zákonnými pochybeniami a navyše, na rozdiel od rozhodnutia prokurátora ÚŠP sp. zn. VII/1 Gv 26/20/1000-67, ktorým rozhodol o zamietnutí sťažnosti obvineného, sa sťažnostný orgán v tomto trestnom konaní náležitým spôsobom vysporiadal s argumentami krajského súdu o nedôvodnosti trestného stíhania.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zodpovedným za zákonnosť prípravného konania je „dominus litis - pán sporu“, teda prokurátor, ktorý plní úlohu garanta toho, že proces bude prebiehať zákonne a riadnym spôsobom, pričom na tieto účely disponuje príslušnými zákonnými oprávneniami. Prokurátor ako orgán verejnej moci vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní, čo jednoznačne vyplýva z ustanovení Trestného poriadku. Prokurátor pri výkone svojho postavenia autoritatívne rozhoduje o všetkých otázkach týkajúcich sa vedenia a ukončenia predsúdneho konania, s výnimkou vybraných rozhodnutí, ktoré sú vyhradené sudcovi pre prípravné konanie.

Zároveň poukazujem na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo 48/2011, v ktorom sa Najvyšší súd SR v podstate vyslovil, že v prípravnom konaní nie je súd (sudca pre prípravné konanie) oprávnený zaujímať stanovisko k prebiehajúcej trestnému stíhaniu, pretože by tak neprípustne zasahoval do právomoci a pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní. Senát Najvyššieho súdu SR sa v danom prípade nestotožnil s názorom ministerky spravodlivosti SR, podľa ktorého mal krajský súd po odmietnutí pôvodnej i zmenenej právnej kvalifikácie skutkov, v rámci rozhodovania o väzbe v prípravnom konaní sám poznať, či tieto napĺňajú znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v Trestnom zákone. V uvedenom štádiu trestného konania súd takúto právomoc nemá (nie je v pozícii dominus litis). Preto, keď krajský súd ustálil, že nie je splnená jedna z dôležitých materiálnych podmienok väzby, nemohol dať žiaden záväzný pokyn pre ďalší postup orgánom činným v trestnom konaní, ani tieto nahrádzať. Dôsledky plynúce z tohto záveru krajského súdu sa mohli bezprostredne prejaviť len v tom, že

obvinené nebudú vzaté do väzby, resp. v danom prípade budú prepustené z väzby ihneď na slobodu bez toho, aby sa ďalej zaoberal formálnymi podmienkami väzby.

V tejto súvislosti je zároveň potrebné uviesť, že aj v tomto prípade sa potvrdili závery konštatované v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 278/2021-49, v ktorom tento poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tost/15/2021 z 29.03.2021, ktorý zvýraznil, že v rámci rozhodovania o väzbe **nie je úlohou súdov s konečnou platnosťou hodnotiť vykonané dôkazy a uzatvárať právnu kvalifikáciu stíhaných skutkov**, pretože takéto hodnotenie je vyhradené až rozhodovaniu vo veci samej, ktoré nasleduje po vykonaní celého dokazovania v súlade so zásadou bezprostrednosti a ústnosti po podaní obžaloby, a zároveň pripomenul, že rozhodovanie o väzbe sa odohráva iba v rovine pravdepodobnosti, a nie istoty, čo sa týka dôsledkov, ktoré môžu nastať, ak obvinený nebude držaný vo väzbe. Znovu pritom pripomenul, že **rozhodovanie o väzbe nie je rozhodovanie o vine a treste a úlohou súdov pri rozhodovaní o väzbe nie je s konečnou platnosťou uzatvárať hodnotenie dôkazov či ich použiteľnosť**.

Ústavný súd SR považoval odôvodnenie Najvyššieho súdu SR za ústavne udržateľné, a to práve s prihliadnutím na limity, ktoré rozhodovanie o väzbe vzhľadom na jeho podstatu v otázke rozsahu do úvahy prichádzajúceho preskúmania zákonnosti dôkazov určuje a na ktoré rovnako Najvyšší súd SR poukázal, pokiaľ zdôrazňoval svoje obmedzenia v súvislosti s hodnotením či zisťovaním použiteľnosti dôkazov v danom type konania. **Z ustanovení Trestného poriadku jednoznačne vyplýva, ktorý orgán verejnej moci vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní a práve tento orgán, teda prokurátor mal byť v prvom slede adresátom sťažovateľom predostretých námietok. Práve prokurátor je v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku oprávnený nesprávne – nezákonné postupy vyšetrovateľa korigovať.** Ústavný súd SR zastáva názor, že **nie je akceptovateľné vyžadovať od súdu rozhodujúceho v rámci prípravného konania o väzbe obvineného, aby v prípravnom konaní preberal právomoc dozoru vykonávajúceho prokurátora a detailne skúmal zákonnosť postupu vyšetrovateľa v rámci prípravného konania a konania pred začatím trestného stíhania, pretože nie je zákonom zmocnený, aby v tomto štádiu trestného konania „naprával“ prípadné pochybenia vyšetrovateľa.**

Záver:

Zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, logicky nemožno očakávať v štádiu hneď po začatí trestného stíhania podľa § 199 Trestného poriadku ani bezprostredne po vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, keďže ide o úvodnú fázu trestného stíhania.

Vznesením obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku sa realizuje ústavná zásada, že nikto nemôže byť stíhaný inak, než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Základný význam tohto inštitútu spočíva v tom, že trestné stíhanie sa začína viesť proti určitej osobe, čím sa vymedzuje jej procesné postavenie v trestnom konaní ako obvineného.

Od okamihu vznesenia obvinenia sa v rámci kontradiktórneho trestného konania oba jeho hlavné subjekty, obvinený a orgány činné v trestnom konaní, podieľajú na dokazovaní za účelom potvrdenia alebo vyvrátenia rozhodných

skutočnosti týkajúcich sa trestného činu a osoby jeho páchatela s tým, že na tomto procese ex offio participujú orgány činné v trestnom konaní v rozsahu určenom § 2 ods. 10 posledná veta Trestného poriadku a obvinený podľa vlastnej úvahy.

Na vyvodenie záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou stačí z vykonaných dôkazov vyplývajúci vyšší stupeň pravdepodobnosti, ktorý však musí byť konkrétne zistenými skutočnosťami dostatočne odôvodnený. Na druhej strane, nie je potrebné, aby trestný čin bol spoľahlivo preukázaný ako je to v prípade obžaloby alebo meritórneho odsudzujúceho rozhodnutia súdu. V danej trestnej veci bol záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, vo vzťahu k obvineným na podklade zabezpečených dôkazov dostatočne odôvodnený.

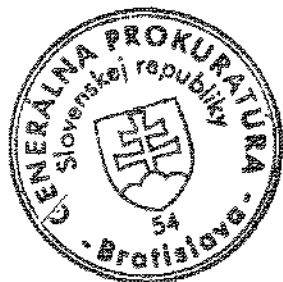
Argumenty uplatnené obvinenými považujem za zákonný spôsob vyjadrenia sa k skutkovým okolnostiam, ktoré sa im kladú za vinu a k dôkazom, na základe ktorých boli ustálené skutkové zistenia (§ 34 ods. 1 Trestného poriadku). Doposiaľ produkované dôkazy a vyššie zistené a analyzované skutočnosti zadokumentované vo vyšetrovacom spise v súčasnom štádiu trestného konania dostatočne odôvodňujú záver, že skutky, ktoré sú predmetom sťažnosťami napadnutých rozhodnutí vyšetrovateľa PZ a prokurátora sa stali, tieto sú trestnými činmi a sú z nich dôvodne podozriví obvinení Ján Čurilla, Pavol Ďurka, Milan Sabota, Štefan Mašin a Peter Scholtz, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti predmetných uznesení.

V ostatnom poukazujem na podrobnú, vecne a právne správnu argumentáciu uvedenú v sťažnosťami napadnutých uzneseniach vyšetrovateľa PZ ČVS:UIS-340/OISZ-2021 zo 14.09.2021 a prokurátora sp. zn. 3 Kv 41/21/1100 – 7 zo 14.09.2021.

t.me/dannykollar

Po komplexnom preštudovaní na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu, s poukazom na existujúcu dôkaznú situáciu, dostatočne zistený skutkový stav a v kontexte vyššie uvedených skutočností, je nevyhnutné uviesť, že uznesenie vyšetrovateľa PZ ČVS:UIS-340/OISZ-2021 zo 14.09.2021 a uznesenie prokurátora sp. zn. 3 Kv 41/21/1100 – 7 zo 14.09.2021 boli vydané dôvodne a zákonne, majú oporu v doposiaľ vykonanom dokazovaní, pričom daná trestná vec bola doteraz objasnená v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Trestného poriadku).

generálny prokurátor Slovenskej republiky
v z. JUDr. Katarína Habčáková
prokurátorka